

NOVA ГАЗЕТА

22(330) Червень 4, 2015, Нью-Йорк

№22 (330), June 4, 2015, New York

СКАНДАЛ

ЧЕРВОНА КАРТКА ЗБАНКРУТИЛОМУ ДИКТАТОРУ ФІФА

СТОР. 4

ПОЛІТИКА В ОСОБАХ

ОДЕСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР - КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ГРУЗІЇ

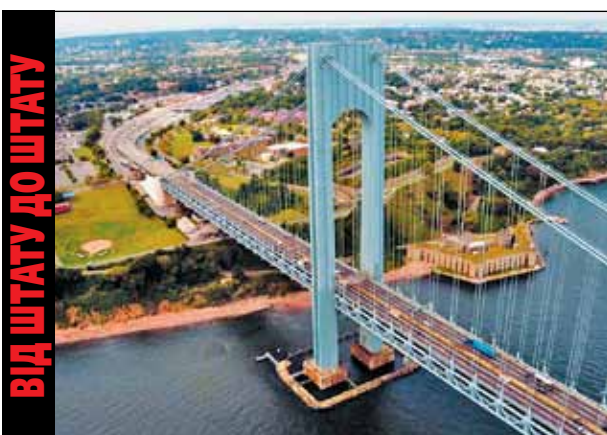
СТОР. 8

У ГРОМАДІ

ЦЕРКВА СВ. ТРИЦІ: ОДНА ПАРАФІЯ - ЯК ОДНА РОДИНА

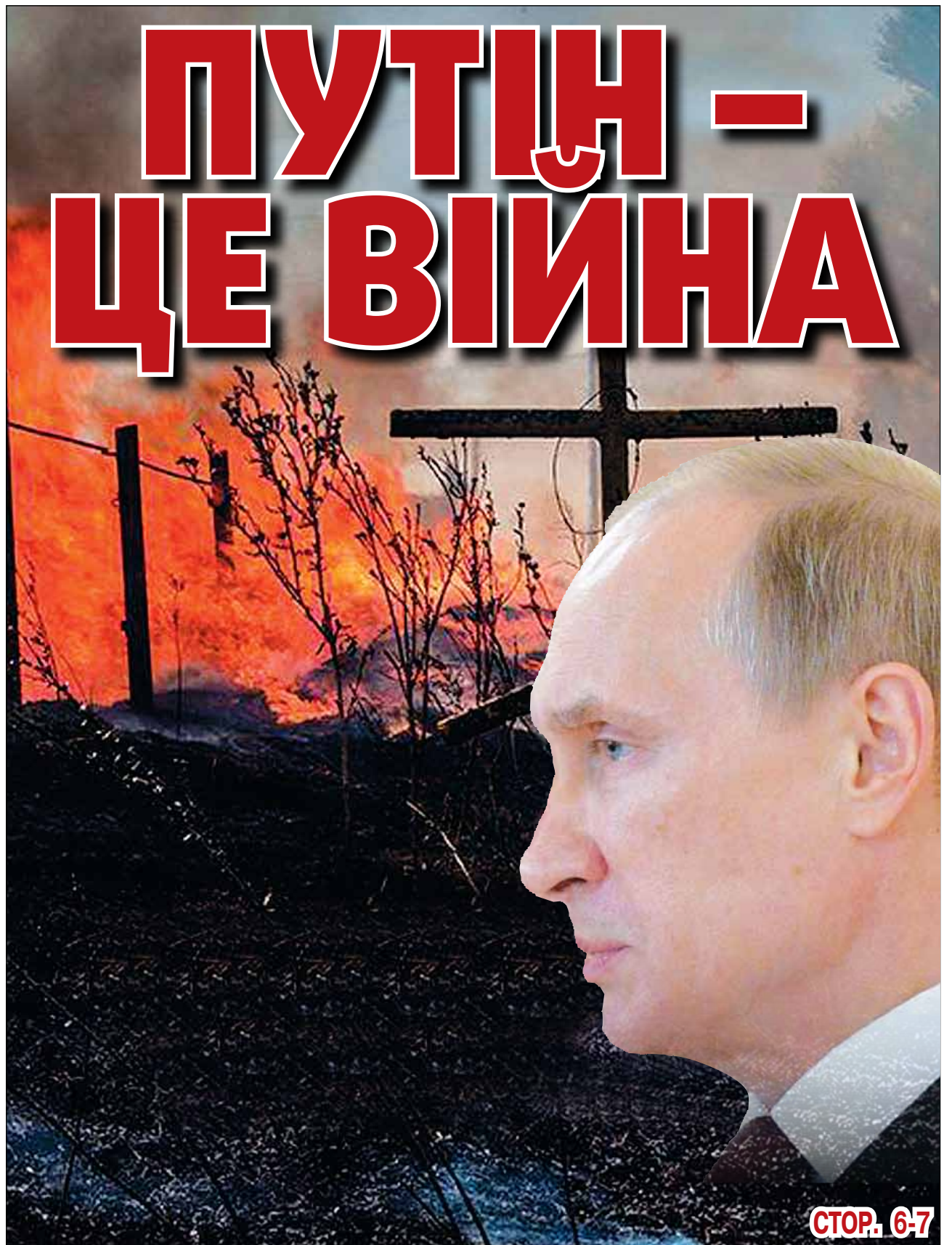
СТОР. 16

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

STATEN ISLAND - СПАЛЬНИЙ ОСТРІВ ГЕНЕРАЛЬНИХ ШТАТІВ

СТОР. 20-21

ПУТІН - ЦЕ ВІЙНА

СТОР. 6-7

5 ЧЕРВНЯ - ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ

СТОР. 18

45-ТА РІЧНА ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНА ПРОЩА НА ЦВИНТАРІ СВЯТОГО ДУХА HOLY SPIRIT CEMETERY 45 ANNUAL PILGRIMAGE

141 Sarah Wells Trail Campbell Hall, NY 10916
тел: (845) 496-5506; www.holyspirit-saintandrew.org

У НЕДІЛЮ, 14 ЧЕРВНЯ 2015 Р.

ПРОГРАМА:

10:00 год. ранку

Архиєрейська Божественна Літургія у храмі Святого Апостола Андрія Первозванного за участю Його Преосвященства Владики Павла Хомницького

12:00 год. дня

Парастас біля Центрального Меморіального Хреста

1:00 год. по полудні

Панахида біля пам'ятника воюкам УПА

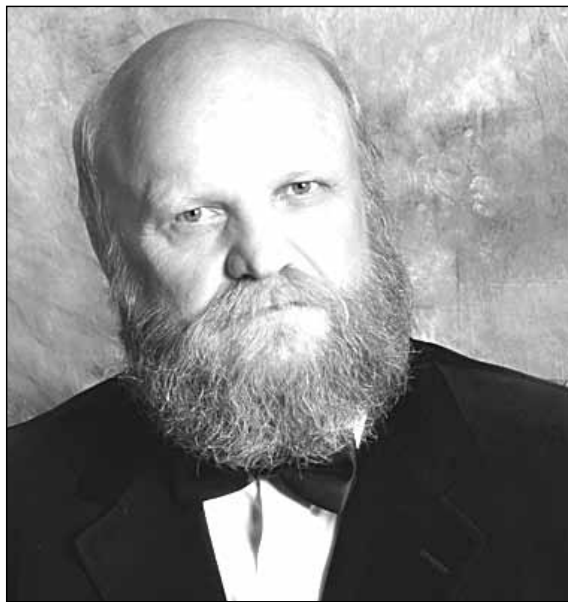
1:15 год. по полудні

Панахиди біля приватних могил

Квіти, свічки, ікони та ін. можна буде придбати біля головного шатра

Для прочан працюватиме українська кухня:
борщ, вареники, голубці та ін.

ВІЧНА СЛАВА
БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ
УКРАЇНИ

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Судячи з останніх новин з України, Путін вирішив почати подальшу ескалацію збройного конфлікту на Донбасі. Не досягнувши своєї мети відразу після анексії Криму, він втягнув Україну в довготривалу війну й хоче, аби запалений ним вогонь війни ще довго не згасав. Аналітики вважають, що натяк голови Ради Федерації Росії Валентини Матвієнко, що невдовзі буде скликано позачергове засідання Радфеду, свідчить про те, що Путін хоче знову зажадати від російських сенаторів у законодавчому порядку дозволити йому застосування збройних сил Росії за кордоном.

Те, що Путін знову збирається воювати в Україні, підтверджується й активізацією сепаратистів та регулярних військ Росії під Донецьком, де протягом 3 червня точилися жорстокі бої. Не виключено, що в такий спосіб кремлівський диктатор хоче змусити ЄС зняти з Росії санкції, які боляче б'ють по російській економіці. Мовляв, не знімете санкції – запалю спочатку всю Україну, а потім і весь континент.

Інформацію, що Путін готує масштабний літній наступ в Україні підтверджують і західні розвідки. Недарма ж він зосередив на українсько-російському кордоні могутнє угруповання військ та техніки.

В цій ситуації Україна знову дивиться з надією на Вашингтон. Для того, аби стримувати путінську орду, яка не зупиниться в Україні, а посує далі на Захід, Києву потрібна сучасна, високоточна зброя. Але Барак Обама вперто не хоче її давати, сподіваючись, що в такий спосіб він умиротворить агресора. Але людство таке вже проходило. Напередодні Другої світової війни західні лідери також намагалися умиротворити Гітлера, віддавши йому на розтерзання Чехословаччину й Австрію. До чого це призвело – відомо.

Але агресії Путіна нині протистоять не тільки зброя. Україна об'єдналася в єдину монолітну націю й готова вмерти, але не віддати своєї свободи. Путін це знає, а тому намагається заручитися підтримкою бодай когось із західних лідерів. Тривалий час таким одинаком був чеський президент Мілош Земан. Він постійно підтримував Путіна в його агресії проти України, заявляючи, що Захід сам винен, бо затягує Україну до ЄС, він, мовляв, влазить у зону національних інтересів Росії. Такі умовисловки з уст лідера держави, яку в 1968 році розтоптав радянський чобіт, було дивно чути, а Путін тим часом потирив руки. Йому здавалося, що Земан прорвав антипутінську міжнародну ізоляцію й за ним підтягнуться й інші, тити угорського прем'єра Віктора Орбана. Сам же Земан в ці дні рве на голові залишки свого волосся. Річ у тім, що в Москві показали документальний фільм «Варшавський договір. Розсекречені сторінки», в якому події 1968 року перевернуті догори дригом. Те, що світ давно визнає як агресію й окупацію, там знову називають «інтернаціональною допомогою». Путін витягує із шафи кістяки Сталіна й Брежнєва й намагається реанімувати їх. І навіть пропутінський Земан не витримав цього й називає цю витягнуту з пронафталіненої скрині радянську пропаганду, яку Путін намагається поставити собі на службу, зухвалою брехнею. Можливо, хоч тепер чеський президент зрозумів, кого він підтримував.

Нині Україна, а з нею і весь світ, зачеплені в очікуванні. Якщо Путін справді вирішив знову воювати, то зупинити його вмовляннями зразка «Ми глибоко стурбовані порушенням міжнародного права» вже не вийде. Агресора, який зарвався, можна зупинити тільки повною міжнародною ізоляцією й глибокими, всепроникними санкціями, від яких завиє не тільки обдурений путінською пропагандою російський народ, а й сам кремлівський диктатор..

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Президент Росії Володимир Путін своїм указом визнав за необхідне засекретити дані про втрати російських військовиків у період спецоперацій, що проводяться в мирний час. Йдеться як про загиблих, так і про поранених та зниклих без вісти. Доступ до такої інформації буде закритий рідним загиблих і журналістам, а її розголошення може призвести до кримінальної справи за звинуваченням у державній зраді. Зроблено це, без сумніву, у зв'язку з агресією Росії проти України, що триває, хоч би скільки спростувано не робили з цього приводу в Кремлі. Тепер війна на Донба-

форма справді мала катастрофічні наслідки, то дитяча смертність теж мала б зрости. Але оскільки інших масштабних катастроф, окрім війни на Донбасі, в Росії за минулий рік не спостерігалось, залишається припустити, що раптовий приріст смертності пов'язаний з військовими втратами. Ймовірно, на перший квартал 2015 року записали не лише загиблих у цей період, а й основну масу росіян, що стали жертвами конфлікту на Донбасі з моменту початку інтенсивних бойових дій у травні минулого року. Зрозуміло, що ці смерті не могли включити ані в дитячу смертність, ані в смертність із зовнішніх причин (тоді довелось б по кожному випадку формально відкривати кримінальне прова-

зовсім не суперечать оцінці російських втрат на Донбасі близько 20 тисяч загиблих, рахуючи сюди не лише вбитих у бою з українцями, а й померлих від ран, нещасних випадків і в результаті розбірок між окремими бандами «ополченців» і російськими військами.

Почнемо з того, що в Афганістані воювала регулярна радянська, а в Чечні - регулярна російська армія. На Донбасі ж основна маса втрат припадає не на російські регулярні війська, а на російських цивільних добровольців, які на момент ухвалення рішення поїхати на Донбас давно вже не служили в армії (або взагалі в ній не служили). По своїй прихильності військовій дисципліні, боєздатності й умінню діяти в складі підрозділів

ГІРКЕ ПОХМІЛЛЯ

сі вважатиметься однією великою спецоперацією, засекреченою не лише від власного народу й усього світу, а й навіть від її учасників - солдатів регулярної російської армії, багато з яких, можливо, навіть не підозрює, що вже не числиться формально російським солдатом. Тепер можна буде нічого не відповідати матерям і дружинам, чії сини й чоловіки згинули на Донбасі від «братських» українських снарядів і куль. А особливо на-полегливим, так само як і занадто допитливим журналістам і громадським діячам затулити рота кримінальними справами за звинуваченням у розголошенні держтаємниці.

Для України узвалення відповідного указу - ознака грізна. Не виключено, що Путін готується до активізації бойових дій на Донбасі й хоче заздалегідь блокувати обговорення теми російських військових втрат у цій війні в російському суспільстві. Аби мовчали всі - рідні загиблих, журналісти, позасистемна опозиція.

Нині відбувається повернення до рівня цензури, що існував у до-перебудовні радянські часи, коли ми, зокрема, не мали жодного уявлення про втрати в Афганістані. А в роки Другої світової війни ніхто з радянських громадян не мав навіть приблизного уявлення про втрати Червоної Армії й мирного населення.

Путінський указ, серед іншого, викликаний публікацією 8 травня даних Роскомстату про раптове зростання смертності в Росії в першому кварталі цього року порівняно з попереднім на 23,5 тисяч осіб. А якщо врахувати, що дитяча смертність і смертність від зовнішніх причин (вбивства, самогубства, нещасні випадки) продовжували зменшуватися, то зростання смертності від інших причин має бути ще більшим, ніж 23,5 тисяч. Зауважу, що торік порівняно з 2013 роком смертність у першому кварталі, навпаки, скоротилася на 16 тисяч осіб. Пояснити мор, що спіткав росіян, невдалою реформою охорони здоров'я навряд чи вийде. Адже дитяча смертність продовжує падати, а якби ця ре-

Росія втратила під час війни на Донбасі на порядок більше своїх вояків, ніж Україна

дження й накопичувати нові фальсифікації), а розкидали на різного роду природні причини - серцево-судинні захворювання, онкологія тощо. Оскільки втрати росіян на Донбасі, як солдатів регулярної армії, так і цивільних добровольців, сепаратистів, які б'ються в лавах, жодні офіційні органи не враховують, настільки різке й значне зростання смертності виявилось для Кремля неприємним сюрпризом. От Путін і вирішив засекретити дані про втрати, щоб не спокушати громадськість. Яку, втім, війна проти України, на жаль, не надто хвилює.

Одразу передбачаю здивовані запитання. Невже російські втрати за 11 місяців війни на Донбасі виявилися більшими, ніж втрати СРСР за 9 років війни в Афганістані, й більшими, ніж втрати російської армії за рік і 8 місяців Першої чеченської війни? Тут треба одразу усвідомити, що ці війни не можна порівнювати з нинішньою війною на Донбасі. Крім того, існують як офіційні, так і альтернативні оцінки втрат в Афганістані й Чечні. Так, офіційно в Афганістані радянські силові структури втратили 15 051 загиблих і зниклих без вісти, а за оцінкою групи офіцерів російського Генштабу, безповоротні втрати в Афганістані становлять 26 000 осіб. У Першу чеченську російські силові структури офіційно безповоротно втратили 5588 осіб. За оцінкою ж комітету солдатських матерів безповоротні втрати були значно вищими й досягали 14 тисяч осіб. Але навіть якщо правильними є офіційні мінімальні оцінки, вони

вони на порядок поступаються як російській, так і українській армії. Це багато в чому анархічні волоцюги, не звиклі підкорятися дисципліні й командам. Сюди треба додати відсутність з російського боку мережі польових шпиталів (з міркувань секретності, оскільки така мережа демаскувала б російське втручання). А внаслідок цього багато поранених вмирали, так і не діставшись до шпиталю.

Найважливіша ж відмінність воєн в Афганістані й Чечні від війни на Донбасі полягає в тому, що афганці й чеченці вели проти російських військ партизанську війну й не мали артилерії, танків і реактивних установок, а воювали головним чином стрілецькою зброєю, гранатометами, легкими мінометами й мінами на дорогах. На Донбасі ж обидві сторони воюють головним чином за допомогою артилерії, безконтактно, й на артилерію припадає понад 90% безповоротних втрат. З цього погляду війна на Донбасі має велику схожість з Другою світовою війною й навіть перевершує її за роллю артилерії. Російські військові свідчили, що стільки артилерії й танків, скільки вони нагнали до Донбасу, не було в Чечні навіть у розпал бойових дій.

Втрати українських військ президент Петро Порошенко у виступі 8 травня оцінив у 1675 загиблих військовиків. Сюди слід також додати кілька сотень солдатів, що померли від ран і нещасних випадків. Але навіть у цьому разі загальна кількість загиблих ніяк не перевищить 3000 осіб. Приховати втрати в демократичній Україні, з розвинутим громадянським суспільством, на відміну від Росії, практично неможливо. Тобто, абсолютно очевидно, що втрати Росії на Донбасі на порядок вищі, ніж України. Усвідомлення цього факту – гірке похмілля для Москви. Найтрагічніше те, що російське суспільство досі не усвідомило всю злочинність брудної війни (вона ж — гібридна) на Донбасі, не підвищує голос протесту, не бореться за її припинення. А значить попереду його чекає ще гірніше похмілля.

Борис Соколов

СКАНДАЛ

Футбольний (і не тільки) світ з полегшенням зітхнув – наскрізь корумпований президент Міжнародної федерації футболу (ФІФА) Йозеф (Зепп) Блаттер добровільно подав у відставку. Ще кілька днів тому здавалося, що вічний Зепп знову всядеться в хлібне крісло головного функціонера ФІФА, оговтається від всепланетарного корупційного скандалу й знову наживатиметься на улюбленій грі мільярдів землян. Путін та його бойовий друг Кадиров радісно потирали руки – у Цюриху на конгресі ФІФА непогріюваний Блаттер, який за велетенські гроші продав Росії право на проведення чемпіонату світу з футболу 2018 року, знову переміг. Більшість давно куплених ним з потрохами делегатів з бідних африканських та азійських країн проголосували за нього і він, незважаючи на корупційний мегаскандал, якого ще не знала не тільки ФІФА, а й світ, уп'яте (!) залишився на посаді. За час свого правління він зумів приручити й пригладувати спортивних чиновників з бідних країн, котрі слухняно голосують за нього на всіх виборах.

Йозефу Блаттеру 79 років. За своє життя він устиг тричі одружитися, зробити карколомну кар'єру у ФІФА й перетворити її на могутню, багату, ніким не контрольовану й абсолютно непрозору організацію. Футбольні оглядачі давно назвали Блаттера «найуспішнішим безкровним диктатором планети», але футбольні чиновники з бідних країн його обожнювали, бо кожного року він дарував їм не тільки свою «пластмасову» пошмишку, а й пухленькі конверти з доларами. Головний футбольний чиновник з Домініканської республіки Осіріс Гузман нещодавно порівняв Блаттера з... Ісусом Христом, Нельсоном Манделою й Вінстоном Черчілем водночас.

Міжнародна федерація футболу (ФІФА) – велетенська корпорація, котра об'єднує 209 національних асоціацій. Ці асоціації входять до шести конфедерацій. За останні чотири роки (до грудня минулого року) виручка ФІФА становила 5,72 мільярда доларів (!). Основну частину цього прибутку становив продаж прав на теле-трансляції. Окрім того, ФІФА дістає гроші від спонсорів, до числа яких входять Coca-Cola, Nike й Adidas; за чотири останні роки ФІФА отримала 1,6 мільярда доларів спонсорських грошей.

Куди йдуть і як витрачаються ці велетенські суми, знає тільки Блаттер. Розмір його місячної платні вважається найбільшою таємницею ФІФА. Однак журналісти пронюхали, що Блаттер отримує щороку мільйон швейцарських франків плюс бонуси, які в кілька разів перевищують його платню. Не дивно ж, що цей тип із совістю шинкаря перетворив улюблену гру мільярдів людей на власний

бізнес, який дозволив йому стати одним з наймогутніших функціонерів на планеті.

Йозеф Блаттер керував ФІФА майже 20 років. Свої перші вибори він виграв у 1998 році. Вважається, що перемагати на виборах його навчив попередник на посаді президента ФІФА бразилієць Жоао Авеланж, також наскрізь корумпований функціонер, хоч і не такий підступний як Блаттер. Авеланж, аби утримуватися на посаді, яка гарантує життя султана, спирався на бідні країни, представники яких залюбки голосують за гроші. Цей же прийом протягом усієї своєї кар'єри використовував і Блаттер.

Напередодні своїх перших виборів у 1998 році Блаттер позичив приватний літак у Мухамеда бін Гамама, який очолював у той час азійську конфедерацію футболу, і вирушив у подорож Африкою.

Sic transit gloria mundi – так минає мирська слава

ЧЕРВОНА КАРТКА ДИКТАТОРУ ФІФА

Наскрізь корумпований президент Міжнародної федерації футболу Йозеф (Зепп) Блаттер подав у відставку

Напередодні голосування африканські делегати отримали від Блаттера пакети, в яких було по 50 тисяч доларів. Колишній президент Європейської футбольної асоціації (УЄФА) Леннарт Юхансон, котрий був тоді суперником Блаттера, стверджує, що в нього є свідки підкупу. Але Блаттер цинічно заявляє, що «для доказу цього обвинувачення необхідно повернутися в 1998 рік, але машини часу й досі не винайдено». Таким же чином, через зухвалий підкуп, Блаттер виграв і всі наступні вибори.

Зовсім як Путін, Блаттер використовує свою посаду, аби скрізь розставити своїх людей. Ті, хто входить до виконавчого комітету ФІФА, отримують по 300 тисяч доларів на рік, безплатні авіапоїзди першим класом, оплачені за рахунок ФІФА п'ятизіркові готелі та інші привілеї. До речі, до виконкому ФІФА входить і міністр спорту Росії Віталій Мутко, з допомогою якого Путін домовлявся з Блаттером про проведення чемпіонату світу з футболу 2018 року на російських футбольних полях. Скільки за це заплатив російський диктатор диктатору ФІФА, нині з'ясовує слідство. Так само, як і за скільки Блаттер продав чемпіонат світу 2022 року Катару.

Здавалося, що ніщо не зашкодить Йозефу Блаттеру й далі жити життям султана, над яким тільки один Господь Бог. Але 27 травня прогрімів грім – на світанку швейцарська поліція заарештувала кількох високопосадовців ФІФА, включно з двома віце-президентами федерації, які прибули на конгрес, аби вже вп'яте переобрати Блаттера. Це Джефрі Вебб і Еугеніо Фігероа, а також члени виконкому ФІФА Едуардо Лі, Хуліо Рока, Костас Таккас, Рафаель Есківель і Хосе Марія Марін. Висунуто також обвинувачення экс-президентові Конфедерації футболу Північної й Центральної Америки і країн Карибського басейну Джеку Ворнеру, який раніше був віце-президентом ФІФА, та колишньому президентові Конфедерації південноамериканського футболу Ніколя Леосу.

Арешти пов'язані із запитом ФБР і міністерства юстиції США, які розслідують звинувачення в

корупції, рекеті та відмиванні грошей з боку чиновників ФІФА за останні 20 років. Йдеться про 150 мільйонів доларів хабарів і «відкатів» при укладенні рекламних і спонсорських угод, а також продаж прав на телевізійні трансляції футбольних змагань.

Генпрокуратура США звинуватила також экс-віце-президента ФІФА Джека Ворнера в отриманні хабаря від уряду Південної Африки у 10 мільйонів доларів, аби сприяти перемозі її заявки для проведення чемпіонату світу з футболу 2010 року. Переказав гроші на рахунок Ворнера генсек ФІФА Жером Вальке, який без доволу Блаттера не ходить навіть до лазнички.

Відразу після цього повідомлення зазвучали в Москві. Там скандал довкола ФІФА назвали спробою «кольорової революції» й рейдерського захоплення влади в організації. Путін різко розкритикував розслідування корупційного скандалу, звинувативши «руку Вашингтона» і заявивши, що США намагаються втрутитися у справи організації, не маючи до цього жодного стосунку. Серед заарештованих у Цюриху високопосадовців був і віце-президент ФІФА, президент КОНКАКАФ (Конфедерація футболу Північної, Центральної Америки й Карибського басейну) громадянин США Джефрі Вебб. Штаб-квартира цієї організації знаходиться на Флориді, низка обладунків, за якими йде слідство, укладалися у США, частина платежів проводилася через американські банки, тому спортивні оглядачі назвали риторику Путіна щонайменше дивною.

Демарш Росії пов'язують із сумною для неї перспективою: країну можуть позбавити права на проведення чемпіонату світу 2018 року. Окрім корупційного скандалу, швейцарська поліція також повідомила про початок розслідування можливого підкупу під час визначення господарів двох наступних чемпіонатів світу – в Росії й Катарі.

Утім, незважаючи на вселенський корупційний скандал, Йозеф Блаттер всидів під улюлюкання Кадирова й оплески Путіна в кріслі президента ФІФА. Спра-

цював створений ще Жоао Авеланжем механізм – підкуплені делегати з бідних країн проголосували за свого щедрого хазяїна, і «султан» залишився на «tronі». Втім, радість Блаттера, Путіна й Кадирова тривала недовго.

Після переобрання Блаттера на п'ятий термін європейські політики закликали створити альтернативу корумпованій ФІФА. «Європейські футбольні федерації повинні, нарешті, зробити висновки з перевиборів Блаттера», – заявив віце-голова Європейського парламенту Александер Ламбсдорф в інтерв'ю німецькій газеті «Welt am Sonntag», опублікованому в неділю, 31 травня. На думку політика, основні федерації, представлені кращими футбольними командами планети, могли б об'єднатися у Всесвітню футбольну асоціацію (World Football Association – WFA). Цю пропозицію підтримали не тільки футбольні федерації провідних футбольних держав Європи (Англії, Німеччини, Голландії, Франції, Італії та Іспанії), а й прем'єр-міністр Великої Британії Д.Кемерон та канцлер Німеччини А.Меркель.

«Як називатиметься чемпіонат світу – Кубок світу ФІФА або Всесвітній чемпіонат WFA – не так важливо. Вирішальним є бажання уболівальників бачити футбол у виконанні кращих команд світу, яким відповідально і без скандалів керує міжнародна організація», – упевнений Ламбсдорф. Він бачить, що ядром такої федерації повинна стати Європа.

«Якщо шість провідних футбольних націй Європи – Німеччина, Англія, Голландія, Іспанія, Франція та Італія – оголосять про свою готовність стати ядром WFA, то до них в найкоротший термін приєднаються США, Японія та Австралія. Приєднання до нової федерації Аргентини й Бразилії означатиме спортивний і економічний кінець ФІФА Блаттера», – вважає Ламбсдорф.

Більшість європейців вважали в дні скандалу, що президент ФІФА Блаттер має піти у відставку в зв'язку з корупційним скандалом. За це висловилися 76% респондентів, опитаних дослідницьким інститутом Emnid. Крім

того, 63 відсотки європейців вважали, що скандали й зловживання у ФІФА завдали серйозної шкоди футболу. І, нарешті, майже кожен другий житель Європи (47%) вважав ФІФА кримінальним угрупованням.

Після того, як до цих голосів приєднався й президент УЄФА, в минулому знаменитий футболіст (до речі, Блаттер в юні роки мав дуже опосередковане відношення до футболу – грав у дворовій команді) Мішель Платіні, перебраному президентові ФІФА стало ясно: пора йти.

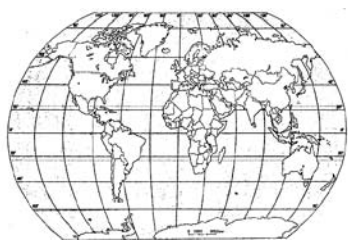
Тепер Блаттера чекають слідчі. Через чотири дні після, здавалося б, триумфальної чергової перемоги на виборах він зібрав пресконференцію у штаб-квартирі ФІФА в Цюриху й тихенько промовив: «Я скличу позачерговий конгрес і складу свої повноваження. Нового президента, мого наступника, потрібно обрати якнайшвидше». «Sic transit gloria mundi – так минає мирська слава», – сказали б на це древні мудреці.

Футбольний світ позитивно відреагував на відставку Блаттера. Мішель Платіні, якого вважають одним з вірогідних фаворитів на крісло нового президента ФІФА, наголосив, що вчинок Блаттера – це «правильне рішення». Ще один потенційний претендент, який балотувався на посаду президента ФІФА, однак потім зняв свою кандидатуру, колишній нападник збірної Португалії Луїш Фігу в своєму Facebook написав, що це «добрий день для ФІФА та всього футболу». Він висловив сподівання, що тепер у Міжнародній федерації футболу розпочнеться, нарешті, ера відкритості й демократії.

Не коментують вчинок Блаттера лише в Кремлі. Там заявили, що не володіють достатньою інформацією з цього приводу. Натомість президент футбольної асоціації Англії Грег Дайк уже закликав переглянути результати виборів господарів чемпіонатів світу з футболу, якими у 2018 та 2022 роках мали стати Росія та Катар.

Владислав Браницький, спортивний оглядач «НГ»
Фото Eurosport

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Станом на ранок вівторка, 2 червня, на китайській річці Янцзи вдалося врятувати лише 13 осіб з 458, які перебували на борту річкового судна, що перевернулося в понеділок, 1 червня, увечері. Пасажирське судно «Східна зірка» здійсню-

вало рейс з Нанкіна до Чунци-на, коли опинилося на шляху циклону. За словами капітана та його старшого помічника, які були серед врятованих, судно затонуло дуже швидко. Переважна кількість пасажирів були китайськими туристами похилого віку.

Проведенню рятувальної операції перешкоджає штормовий вітер і злива. Водолazi все ще сподіваються, що в затонулому судні, можливо, утворилася киснева «подушка», яка може врятувати життя багатьом людям.

Китайські рятувальники все ще сподіваються знайти живих у затонулому річковому круїзному судні «Східна зірка»

На місці катастрофи працюють 34 рятувальних кора-

бля. Окрім того, допомогу намагаються надати численні

рибальські човни. Однак рятувальну операцію ускладнює негода.

«Східна зірка» – невеликий круїзний лайнер водомісткістю 2,2 тисячі тонн. Його довжина – 76,5 метра, висота – 11 метрів. Судно, яке нині лежить догори дном на глибині 15 метрів, належить компанії Chongqing Eastern Shipping Corporation.

Китайська преса називає загибель «Східної зірки» наймасштабнішою судноплавною катастрофою у країні за останні 70 років.

ПУТІНСЬКА ПРОПАГАНДА В БРЕЖНЄВСЬКІЙ ШИНЕЛІ

Стоп-кадр з фільму «Варшавський договір. Розсекречені сторінки»

Російський телевізійний документальний фільм «Варшавський договір. Розсекречені сторінки», який виправдовує вторгнення у 1968 році військ Варшавського договору до Чехословаччини, обурих політиків і громадськість нинішніх двох держав – Чехії та Словаччини.

Цю документальну стрічку було показано на російському телебаченні наприкінці травня. У ній ставлять під сумнів те, що введення радянських військ в Угорщину в 1956 році і військ країн Варшавського договору до Чехословаччини в 1968-му було агресією.

Зокрема, у фільмі роблять акцент на неприязній реакції прагців на введення військ країн Варшавського договору до Чехословаччини. Використовуються кадри з документальних фільмів, знятих за радянських часів, в яких негативна реакція жителів Праги на події 1968 року характеризується як «випад на адресу недавніх визволителів».

Чехословацьких опозиціонерів, які різко засудили окупацію своєї країни, на-

зивають «раніше засудженими», фашистами, есесівцями, посіпаками Гітлера, бойовиками-найманцями. Автори фільму стверджують, що дії держав Варшавського договору не підтримували тільки в Празі, а на околицях столиці Чехословаччини і в сільській місцевості населення нібито не критикувало введення військ. Дії країн Варшавського договору у фільмі виправдовуються підготовкою вторгнення до Чехословаччини військ НАТО, а також збройним фашистським переворотом, який нібито планувався в Празі. На користь цих тверджень наводять, серед іншого, кадри пропагандистського радянського фільму «Відсіч ворогам соціалізму».

Чеські та словацькі ЗМІ характеризують цю агітку Путіна як повернення до практики комуністичної пропаганди брежнєвського зразка, коли на чорне казали біле, а на біле – чорне. Ті самі методи путінська кліка використовує сьогодні і в Україні, називаючи законну українську владу «хунтою», а патріотів України – «фашистами».

АФРИКАНЦІ ШТУРМУЮТЬ ЄВРОПУ

До берегів Італії прибувають нові човни з африканськими мігрантами. В рамках чотирьох операцій кораблі італійських ВМС врятували в Середземному морі неподалік узбережжя Лівії понад 450 біженців. Більшість з них – громадяни Еритреї. Корабель «Fenice» доставив мігрантів до порту Августо на Сицилії.

Неподалік одного з мігрантських суден італійські моряки виявили тіла 17 людей, які загинули, намагаючись дістатися Європи. Правоохоронці з'ясовують їхнє громадянство та обставини їхньої загибелі.

Лише з минулої п'ятниці, 29 травня, до Італії, перетнувши Середземне море на 25 човнах, прибуло 5 тисяч мігрантів з Азії та Африки. З початку цього року з Африки до Європи прибуло вже понад 40 тисяч шукачів кращої долі.

Біженці зважуються на небезпечну подорож, оскільки часто тікають не лише від

Лавина африканських мігрантів, які прагнуть будь-що дістатися Європи, не зменшується

злиднів у своїх країнах, а й від збройних конфліктів та звірств радикальних угруповань.

Лісабонська угода, одна із засадничих угод Євросоюзу, заклала принципи спільної політики щодо шукачів притулку в ЄС. Для цього було затверджено Дублінську конвенцію, яка визначає, яка з країн-членів ЄС має розглядати прохання про притулок того чи іншого шукача. Документ ухвалили, щоб уникнути «біженців на узбіччі» (коли жодна країна не хоче за-

йматися справою шукача притулку) та «торгівлі притулком» (коли втікачі могли б подавати прохання про притулок у кілька різних країн ЄС одразу). Якщо у шукача притулку немає вагомих підстав просити захисту в якійсь конкретній країні ЄС, його питання автоматично спрямовується до країни, на території якої перебуває прохач. Дублінську конвенцію часто критикують за недосконалість, бо виробити спільний підхід до біженців країнам ЄС так і не вдалося.

У ПАРИЖІ З МОСТУ МИСТЕЦТВ ЗНІМАЮТЬ ЗАМКИ ЗАКОХАНИХ

У Паризькій мерії заявили, що загальна маса замків сягає на мосту мистецтв через Сену, який називають мостом закоханих, 45 тонн, і цей тягар загрожує безпеці туристів. Майже мільйон навісних замків планують зняти до кінця цього тижня.

Традиція чіпляти замки на мості через Сену та викидати ключ у річку розвинулася впродовж останніх десяти років. Минулого літа одна із секцій мосту під тягарем замків обвалилася. На її місці встановили прозорі панелі. Такі ж мерія Парижа планує встановити восени уздовж усього мосту.

Закохані роками прикрашали міст мистецтв замками з власними іменами, але цього року «знаків кохання» стало занадто багато. Чиновники забили на сполох – від 700 тисяч до 1 мільйона замків мо-

Міст мистецтв через Сену в Парижі, завдячуючи сотням тисяч замків кохання, став справжньою пам'яткою французької столиці

гли запросто зруйнувати міст. Тож більшу частину любовних прикрас 1 червня з мосту при-

брали. А репортери й численні туристи зробили доволі захопливі знімки з цієї події.

За матеріалами зарубіжної преси
підготував Хома Мусянко
Фото AP

З ПЕРШИХ УСТ

Минулої неділі, 31 травня, в головному офісі Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), що на Другій авеню в Мангетені, відбулася презентація резонансної доповіді «Путін. Війна», над якою працював один з лідерів російської опозиції, розстріляний найманим убивцею в лютому цього року Борис Немцов та його однодумці. Її представили Ілля Яшин та Леонід Мартинюк, співавтори й близькі соратники головного опозиціонера путінського режиму, чиє життя обірвалося 28 лютого 2014 року на Васильєвському спуску, зовсім поряд з Кремлем.

У зустрічі взяли також участь представники громадської організації Free Russia Foundation, головний осідок якої знаходиться в столичному Вашингтоні й яка тісно співпрацює з УККА. Пропонуємо читачам головні тези цієї презентації.

ПРО СПРАВУ НЕМЦОВА

– Бориса Немцова було вбито наприкінці зими цього року, 27 лютого, за сто метрів від Кремля. Після перших двох пострілів він упав і хотів піднятися, але завдання вбивці було добити його й він зробив ще кілька контрольних пострілів. Відразу ж було розпочато розслідування. Слідство очолив генерал Краснов, дуже непростий чоловік, але з репутацією професіонала. Виглядає, що на першому етапі слідство зробило певні успіхи – вдалося затримати, швидше за все, реальних виконавців цього, без сумніву, замовного вбивства. Було проведено слідчі дії, які вималювали картину. Після перших допитів стало відомо, що слід веде до Чечні. Коли ж слідчі захотіли прибути в село, де знаходився на той час один з головних виконавців злочину Руслан Геремеев, аби затримати його, село блокували бойовики Кадірова. За кілька днів Геремеев вилетів з Росії до однієї з арабських країн і місцезнаходження його нині невідоме. Слідчі підтвердили, що ця особа під підозрою, питання в тому, чому вони його не затримали, коли він знаходився на території Росії. Відповідь лежить на поверхні. За ним стоїть путінський намісник Чечні Рамзан Кадіров. Але допитати його неможливо.

Всі ці бойовики, які вбили Немцова, діяли за його кивком. Ми реалісти й розуміємо, що прикриття, підтримку їм забезпечував не тільки Кадіров, а й сам президент Росії. Зовсім недавно, після всіх цих подій, коли здавалося, що всі нитки тягнуться до Грозного, Путін вручив Кадірову орден Пошани. Генерала ж Красно-

ва, група якого дуже швидко вийшла на виконавців убивства, відсторонили від справи, натомість її очолив слідчий, який розслідував свого часу вбивство найзапеклішого ворога Рамзана Кадірова, й справа зависла. Нині ми обговорюємо можливості розслідування вбивства Немцова під міжнародною егідою. Це дуже складний процес. Бо до того часу, поки Путін знаходиться при владі, розслідування можна проводити лише під егідою міжнародного правосуддя. Ми розуміємо, що за вбивством Анни Політковської та інших відомих опозиціонерів режиму Путіна стоять ті самі замовники. Ми розуміємо також, що безкарність призведе до нових убивств і розправ.

Бориса Немцова злочинний путінський режим убив за те, що він намагався казати росіянам правду

ПУТІН – ЦЕ ВІЙНА

Ілля Яшин на одній з презентацій книги «Путін. Війна»

Для нас розслідування справи Бориса Немцова – це данина пам'яті нашому товаришу. Але разом з тим ми хочемо сказати, що люди, які стоять за вбивством Політковської й Немцова, небезпечні не лише для Росії чи України, вони небезпечні для всієї міжнародної спільноти, для людської цивілізації взагалі.

ПРО ПАТРІОТИЗМ

– Борис Немцов був великим патріотом Росії, багато зробив для того, щоб вона стала цивілізованою сучасною державою. Разом з тим, він щиро любив Україну. Він любив український народ, українську культуру, українську мову й переживав як особисту драму ту бійню, в яку внаслідок політики Путіна було втягнуто наші народи. Немцов шукав, як зробити так, щоб

люди зрозуміли всю фальш цієї війни, зрозуміли, що Путін бреше, коли каже, що там немає російських військ, що Путін лицемірить, коли каже, що це внутрішня справа України. Борис Немцов шукав спосіб, сказати, що ця війна – результат русофобської політики Путіна. Ця війна веде до ізоляції Росії, її економічної кризи й народно-го зубожіння. Єдині, кому вона вигідна, це Путін та його оточення.

Борис Немцов накреслив план доповіді, яка беззаперечно показала б світові, що війну на Донбасі ведуть не так звані сепаратисти, а регулярні військові частини Росії. Він знайшов важливі джерела, зібрав цілу низку документів. Але не встиг видати цю доповіді. Ми, його соратники, вважали справою честі продовжити й довести цю справу до кінця.

ПРО НАРОД І СОЦІОЛОГІЮ

– Борис Немцов наголошував, що навіть за офіційними соціологічними даними, більшість росіян переконані, що їхня країна не повинна втручатися в конфлікт в Україні. Бо більшість вважає, що російських військ на Донбасі немає. Тому Немцов захотів донести до цієї більшості правду.

Він знав, що Путін розпочинає кожний свій день зі зведень про його рейтинг популярності в народі, тому вважав, що якщо ця доповідь вплине на рейтинг президента, то Путін, можливо, відвернеться від війни на Донбасі. Адже він вдерся туди тільки заради свого рейтингу. Економіка Росії на ту пору стрімко йшла на дно, рейтинг Путіна, відповідно, падав. Потрібно було щось таке, що піднесло б його знову до небес. От Путін і вигадав Крим і Донбас. Причому сумніви, гризоти сумління,

що проллється багато людської крові, його абсолютно не мучили. Бо людське життя для нього нічого не вартує. Є багато свідчень про це. Навіть один його однокурсник, який живе тут, у Нью-Джерсі, розказував, що Путін – це людина з особливим психікою, йому не властиве співчуття, на нього не діють такі слова як «соромно», «боляче», «гірко», «важко на душі». Якщо він відчуває, що щось або хтось заважає йому, він це «щось» або це «хтось» просто знищить. Будь-яким способом.

ПРО КРИМ

– В основу цієї глави книги «Путін. Війна» лягли публічні визнання самого російського президента. Від початку вторгнення й до фільму «Крим. Путь на Родіну» з нагоди річниці захоплення Криму риторика Путіна змінилася кардинально. В перші дні операції по захопленню Кримського півострова Путін говорив, що там діють сили місцевої самооборони. Мовляв, це громадяни Криму хочуть навести порядок на своїй землі й не допустити там Майдану. Коли ж його запитували, а чому уніформа в цієї «самооборони» один до одного як у російських військовиків, він казав, що вони, напевно, купили її у «воєнторзі», там вона продається вільно. Тепер ми знаємо, що це був за «воєнторг». З нагоди річниці окупації Криму Путін, забувши свої казки, сам визнав, що там діяв російський армійський спецназ, який узяв під контроль усі державні установи, стратегічні пункти, летовища, військові українські об'єкти і в результаті загарбницької військової операції забезпечив приєднання Криму до Російської Федерації.

ПРО РОСІЙСКУ ВІЙСКОВУ ПРИСУТНІСТЬ

– Ми зібрали свідчення військових, які брали участь в анексії Криму та боях на Донбасі. У нас є записи, плівки, ми готові перед судом відповідати за кожне слово, яке видрукуване в книзі «Путін. Війна». Матеріалу в нас було вчетверо більше, але ми не взяли його оприлюднювати, якщо бодай десь сумнівалися чи бракувало доказів.

У доповіді є свідчення, наприклад, російського десантника Козлова, який незадовго до анексії Криму приїхав туди й одягнув форму українського мільйонера, хоч мільйонером ніколи не був. Після кримської операції він повернувся додому, в Ульяновськ, отримав медаль за повернення Криму, одружився, жив спокійним життям, але в серпні 2014 року його знову послали воювати на Донбас. Загін, у якому служив Козлов, потрапив під обстріл, його поранили, лікарі ампутували йому ногу, тепер він інвалід. Інформація, представлена в доповіді, надана його дядьком, який не захотів мовчати.

У доповіді є також свідчення Петра Хохлова, рядового російських військ, який був затриманий українськими військовиками й розказав, що особисто брав участь в перекиданні російської техніки на територію Донбасу. До обов'язків Хохлова входило маскування й перемаркування її так, щоб не можна було довести, що це техніка, надіслана з Російської Федерації.

Одна з «фішок» російської сторони – твердження, що сепаратисти використовують техніку, відбиту в українського війська. Завдання нашої доповіді – викрити й цю неправду. Це правда, що зразки тієї техніки, яка є в Росії, є і в Україні. Але є винятки. Для прикладу, російська система залпового вогню «Торнадо-С», яка денно іночно «поливала» на Донбасі українські позиції й цивільні об'єкти, ніколи не поставлялася на експорт. Вона є виключно лише на озброєнні Збройних сил Росії. Вивчивши Мінські угоди, ми звернули увагу, що сепаратисти зобов'язуються відвести техніку, щоб створити демілітаризовану зону, й перерахувати, яку саме техніку. Впереліку згадується й система «Торнадо-С». Не де-небудь, а в Мінських угодах – результаті тривалих переговорів між Путіним, Меркель, Оландом і Порошенком. Під цим документом стоїть підпис російського президента і це є прямий доказ. Путін розписався під тим, що на території Донбасу в бойових діях задіяно суто російську військову техніку, власноручно.

Ще один приклад – комплекс «Панцир С-1». Нам вдалося знайти прямі відео- й фотодокази, що в Луганську, на вулиці Оборонній їде цей

комплекс, на тлі рекламного бігборду з обличчями головних сепаратистів: у центрі – Ігор Плотницький, ліворуч – Олександр Захарченко. Але цей комплекс також ніколи не експортувався, він є на озброєнні виключно російської армії.

ПРО НАЙМАНЦІВ

– Доповідь Бориса Немцова доводить, що дії більшості найманців, які воюють на території самопроголошених «ДНР» і «ЛНР» підпадають під статтю 359 Кримінального кодексу Російської Федерації: найманство. Нам вдалося з'ясувати, що систему їхнього рекрутства, фінансування, транспортування організовано при безпосеред-

тільки було збито пасажирський «Боїнг» Малайзійських авіаліній, в російських провідних ЗМІ о 4-й годині дня з'явилися публікації й сюжети про те, що «ополченці» біля міста Тореза збили черговий український літак АН-26. Перше відео належить Lifenews, його можна й сьогодні знайти в інтернеті. А через три години, коли стало відомо, що було збито не АН-26, а малайзійський «Боїнг» з 298 пасажирами й членами екіпажу на борту, пропагандистська машина розвернулася на 180 градусів. Уламків збитого АН-26 так ніхто й не знайшов, і провідні російські ЗМІ вже почали торочити про «Боїнг», який буцімто збили українські зенітники. Борис Немцов сказав

Сьогодні середньостатистичний рівень життя в Росії різко знизився. Війна в Україні завдала й завдає Росії великих збитків – за приблизними підрахунками дуже фахових експертів, лише для державного бюджету це виливається в 53 мільярда рублів. У доповіді Бориса Немцова з цифрами й фактами показано, як ця війна б'є по кишені простих росіян, як бідніє країна, а проголошені путінським режимом контрсанкції проти європейських країн (Путін заборонив імпорту з країн Заходу деяких видів харчів – ред.) повертаються бумерангом на самперед до громадян Росії, бо ціни на харчі в Європі після таких «санкцій» знизилися, а в Росії, навпаки, зросли.

надія – до московської клініки прилетіли лікарі з Ізраїлю. Ми знаємо його як молодого, життєрадісного, життєлюбного чоловіка. Йому лише 33 роки. Ми молимося й надіємося, що він зможе повернутися до життя й вдячні всім за моральну підтримку.

ПРО НАДІЇ

– Ясна річ, що всі ми повинні тверезо оцінювати свої ризики, дуже акуратно, що називається, озираючись по боках, але в той же час ми розуміємо, що увесь цей тиск – і вбивство Немцова, і отруєння Кара-Мурзи, і затримання, і арешти, і кримінальні справи – все це робиться для того, щоб знищити рух за демократичні реформи в Росії. І дуже важливо зараз не ховатися, не розбігатися, а продовжувати свою боротьбу. Ми бачимо, що доповідь «Путін. Війна» викликала велике зацікавлення в світі. У нас великі плани. Ми розуміємо, що змінити Росію можна лише тоді, коли російські громадяни самі того захочуть. Не західними санкціями й міжнародним тиском можна змінити Росію, це можуть зробити тільки самі росіяни. Причому не замінити одних політиків на інших, а якісно змінити саму систему. Для цього потрібно розбудити Росію, потрібна велика просвітницька робота. Цю доповідь уже було презентовано не лише в Нью-Йорку й Вашингтоні, а й у Москві, Петербурзі, Ярославлі, Нижньому Новгороді, Костромі, Новосибірську... Для нас важливо донести її зміст до рядових російських громадян. Ми надрукуємо її великим накладом і будемо роздавати безплатно – на вулицях, в поліклініках, на заводах, в університетах... Наша аудиторія – люди, які звикли отримувати інформацію з офіційних новинних джерел. Вони одурманені путінською пропагандою й протирати очі треба насамперед їм.

Ми не приймаємо грошей від іноземних громадян і урядів. Це повинна бути доповідь, фінансована самим російським народом. Нам важливо також показати українцям, що Росія – це не Путін. Це й десятки тисяч звичайних людей, які ненавидять цю війну, які хочуть, щоб Росію не боялися, а поважали, щоб Росія стала такою країною, за яку боровся Борис Немцов, за яку він віддав своє життя й якою міг би гордитися...

Не позбавляйте нас віри в те, що російський і український народи колись зможуть відновити дружні відносини, залишіть нам надію. Тому що, крім неї, в російській опозиції нічого не залишилося. Нехай ця віра допомагає нам боротися, працювати й жити далі...

Записали
Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський

Активісти організації Free Russia Foundation біля стіни пам'яті героїв Майдану перед входом до будинку Державницького фронту в Нью-Йорку

ній участі російської влади – їх вербують через провладні фонди ветеранів. У нас є факти, які підтверджують, що ці організації фінансуються з бюджету Росії за складними схемами. Тобто, з кишені російських платників податків. Важко сказати, скільки конкретно найманців діє сьогодні на Донбасі. Наприклад, батальйон «Смерть», який воює в Донецькій області, представляє «еліту» чеченців-кадіровців, у них бойовий досвід -10-15 років. Вперше вони випробували своє вміння вбивати, коли ще воювали за свободу Чечні проти федеральної російської влади. Потім Рамзан Кадіров амністував їх, інтегрував у свої силові структури, дав посвідчення й нині багато хто з них воює на території Донбасу. Нам вдалося ідентифікувати одного з них – офіцера кадіровської гвардії. Докази й аргументи представлено на сторінках цієї доповіді. Відомо, що Кадіров і сам публічно заявляв про те, що готовий особисто написати заяву й просити російського президента дозволити йому воювати проти української армії.

ПРО ЗБИТИЙ «БОЙНГ»

– В основу доказу цього злочину лягло відео. Головний аргумент з'явився 17 липня 2014 року. відразу після трагедії. Як

тоді: «Ми не повинні використовувати західні інформаційні джерела, тільки російські – ті, яким вірять громадяни Росії...» У доповіді ми посилаємося виключно на відкриті офіційні російські інформаційні джерела. Уважно вивчаючи їх, легко знайти нестыковки, які свідчать про те, що малайзійський «Боїнг» було збито російською ракетою із російського зенітно-ракетного комплексу «Бук». В ході ж прес-конференції в липні минулого року Міноборони РФ надало світовій громадськості грубо підроблені, відредаговані й хибно датовані супутникові зображення, щоб звинуватити Україну в катастрофі «Боїнга» MH17.

ПУТІН ПРАВИТЬ, ЯК СТАЛІН, АЛЕ ЖИВЕ, ЯК АБРАМОВИЧ

– Борис Немцов був автором нового жанру – аналітична доповідь. Він зробив їх з десяток. Одна з них – «Життя раба на галерах». Про залаштункове життя Путіна: його мільярдні рахунки, розкішні вілли, яхти, автомобілі... Про те, про що дуже мало знає пересічний російський громадянин і не розуміє, що, як сказав один відомий російський публіцист, «Путін хоче правити як Сталін, але жити при цьому як Абрамович».

ПРО КЕПСЬКІ НОВИНИ

– З Москви продовжують надходити кепські новини. Насамперед про здоров'я відомого російського тележурналіста й публіциста Володимира Кара-Мурзи. Багато хто, напевне, знає його особисто. Бо він, як журналіст, тривалий час працював тут, в Америці, досі у Вашингтоні живе його сім'я, в нього троє дітей.

Кара-Мурза багато працював для того, щоб список Магнітського став законом, добивався санкцій проти конкретних суддів, які вели справи проти опозиційних російських політиків, переслідували активістів, він причетний до створення фільму «Сім'я» про диктатора Чечні Рамзана Кадірова. Словом, дуже активний, серйозний чоловік. Рівно через три місяці після вбивства Бориса Немцова, 27 травня, він опинився в лікарні в Москві в реанімації, лікарі підтвердили наповнення його організму токсинами, зараз він знаходиться в стані коми (на день виходу в світ цього номера «НГ» В.Кара-Мурза вийшов з коми – ред.). Є підозри, що його отруїли. Як у Лондоні Олександра Литвиненка. Діагноз не встановлено й не відомо, чи коли-небудь встановлять. Але з'явилася

ПОЛІТИКА В ОСОБАХ

Президент України Петро Порошенко представив 30 травня колишнього президента Грузії Міхеїла Саакашвілі як голову Одеської облдержадміністрації. У своїй промові президент подякував екс-голови ОДА Ігорю Палиці за те, що він протягом року успішно виконував головне завдання – зберегти незалежність і територіальну цілісність України. Однак, за словами Порошенка, перед країною стоять й інші завдання, першими серед яких він назвав викорінення корупції та децентралізацію влади.

Представляючи нового главу регіону, Порошенко назвав його «людиною, яка робить неможливе можливим». Він розповів, що знайомий з Міхо з часів спільного навчання на факультеті міжнародних відносин Київського державного університету імені Т.Шевченка (Порошенко й Саакашвілі – однокурсники), навівши цифри досягнень грузинської влади за період президентства Саакашвілі. Крім показників зростання ВВП, він звернув увагу на рівень довіри до влади, який підвищився з 5% до 84%. «Навіть до церкви в нас немає такої довіри», – сказав Порошенко.

Напередодні Петро Порошенко надав колишньому президенту Грузії Міхеїлу Саакашвілі українське громадянство. За грузинським же законодавством, у разі отримання громадянства іншої країни громадянин автоматично втрачає грузинське громадянство.

Призначення Міхеїла Саакашвілі (друзі й прості люди, які вдячні президентів за все, що він зробив для Грузії, називають його Міхо) на посаду голови Одеської ОДА викликало в Україні різноманітні бачення й погляди. Звісно, що не всі готові однозначно підтримати таке рішення президента України Петра Порошенка. Проте біографія й попередня політична діяльність Саакашвілі вказують на те, що для цього політика Україна та її майбутнє є не менш важливими, аніж його рідна Грузія.

Можна в чомусь не погоджуватись з Порошенком чи навіть ставити під сумнів якісь його конкретні дії, але в цьому випадку очевидно, що більшість українців позитивно поставляться до подібного призначення. Міхеїл Саакашвілі – порядна й чесна людина, і він спроможний навести порядок в Одесі. Та найважливіше – Саакашвілі є керівником, котрий має у своєму портфоліо цілком конкретні досягнення в здійсненні саме тих реформ, котрих нині так потребує Україна.

І хоча критики його реформ у Грузії вказують (часто не безпідставно) на недоліки його реформаторської діяльності, ніхто не може спростувати того факту, що реформи в Грузії було проведено й проведено успішно в стратегічному сенсі. А тактичні ходи можна вдосконалювати, колишні помилки можна врахувати й виправити – було б бажання, політична воля та підтримка чинного президента України. Водночас, не варто розраховувати на те, що новий

керівник Одещини зможе швидко переламати ситуацію в цьому непростому регіоні України. Адже на Путіна та його гебешної команди ім'я колишнього президента Грузії діє, як червона ганчірка на бика. Тому з перших же днів початку роботи нового голови Одеської ОДА варто розуміти, що спротив його роботі буде куди більший, ніж тому фахівцю, який би не мав такого відомого в світі імені й авторитету, як Саакашвілі.

Можна прогнозувати, що після цього призначення Росія активізує свою підливну діяльність в Одеській області. До цього потрібно бути готовим і вже зараз проаналізувати, якими методами можна нейтралізувати цей сплеск активності російських явних і прихованих агентів.

Петро Порошенко вірить, що діяльність М.Саакашвілі на посаді голови Одеської облдержадміністрації запустить нарешті механізм реформування України

КРУТИЙ ВІРАЖ МІХО

Колишній президент Грузії Міхеїл Саакашвілі став губернатором Одещини

Проте з призначенням Саакашвілі в Україні (можливо, вперше за весь час її існування) з'являється полігон для реальних реформ, який може стати еталоном в подальшому для всієї держави. Не можна не бачити й того, що Міхеїл Саакашвілі пішов на великий ризик – прийнявши цю пропозицію, по суті, він поставив на кін свою репутацію політика такого високого рангу. Адже якщо в нього не вийде (а Москва робитиме все для того, щоб не вийшло), то в подальшому йому буде важко пояснити своїм співвітчизникам, чому він знову претендує на посаду президента Грузії.

Таким чином, від діяльності Саакашвілі на посаді керівника Одещини залежатиме не лише його майбутня політична кар'єра, а й великою мірою історична доля самої Грузії, яка нині керується промосковськими політиками. Він в Україні боротиметься за нову Грузію.

І якщо припущення, що Порошенко, призначаючи свого однокурсника на цей пост, вирішив зробити Одесу полігоном для запровадження реальних реформ (які потім будуть перенесені на всю територію України), є правильним, то не можна виключати того, що негласно новий керівник ОДА отримав куди більші повноваження, аніж його колеги в інших українських областях.

Це потрібно для того, щоб вицистити авгієві стайні посткомуністичної номенклатурної бюрократії, яка після набуття Україною незалежності не тільки не втратила своїх позицій, а й на деяких стратегічних для своїх кишень напрямках критично зміцнила їх.

Можливо, що аналізуючи досвід перших днів роботи Саакашвілі, Петро Порошенко дійде висновку, що для того, щоб у нового керівника вийшло (як і в усієї України), необхідно перестати відкладати проведення судової реформи. Адже голові ОДА буде важко провести реформування підпорядкованої йому області, якщо він буде «оточений» старими

прокурорськими, суддівськими та міліцейськими кадрами.

Та необхідно визнати, що Міхеїл Саакашвілі є людиною, яка не боїться ризикувати. Він не міг не розуміти, приймаючи цю пропозицію, на що йде, тому націлений виключно на перемогу. Аналізуючи таке кадрове рішення українського президента, можна зробити й інше припущення. Порошенко не став довго тримати Саакашвілі на посаді керівника Дорадчої міжнародної ради реформ в Україні з тієї причини, що має на нього далекосяжні політичні плани.

Тому в разі успішного тесту-перевірки на ефективність діяльності на відповідальній губернаторській посаді в надскладних політичних і економічних умовах, в яких сьогодні перебуває Україна, це може стати трампліном до призначення Саакашвілі на посаду прем'єр-міністра України.

Втім, почитаємо, що думає з цього приводу сам Саакашвілі. У своєму першому після призначення на посаду Одеського губернатора інтерв'ю, яке він дав кореспондентові британської радіо-телекорпорації BBC Дейvidу Стерну Міхеїл Саакашвілі розповів, що боротиметься насамперед з корупцією та злочинними угрупованнями. За його словами, президент Петро Порошенко розуміє це й не чекає від нього роботи за старими методами. Зрозуміло, що місцеві економічні та кримінальні угруповання намагатимуться дати відсіч, каже новий глава Одещини. Але він сподівається, що поступово здобуде підтримку більшості, і це допоможе в реалізації реформ.

– Ви є особистістю, що викликає полеміку й розбіжності. Про це говорять навіть ваші прихильники. Набагато гірше про вас відгукуються ваші супротивники. Чи гарна це ідея – відрядити таку фігуру, як ви, до Одеси, де нині існує стільки непорозуміння, де ситуація настільки напружена?

– Будь-які розбіжності й скандали, пов'язані з моєю політичною діяльністю, завжди стосуються реформ і змін, здійснених нами в корумпованій, криміналізованій обстановці радянського зразка. Всі ці характеристики можна повністю віднести й до Одеської області, де сплелися усі види корупційних, особливих угруповань, інтереси всіх регіонів України, не тільки місцеві, звичайно. І це стане для мене дуже цікавим викликом. Ви не зможете впоратися з цими проблемами, якщо не поводитиметесь жорстко, говоритимете прямо й відверто, якщо не кинете виклик певним інтересам. Якщо ж намагатися бути добрим для всіх, нічого не досягнеш.

Я сподіваюся, що не тільки президент Порошенко, але й інші члени українського уряду зрозуміють, що жити по-старому вже не вийде. Мені здається, президент розуміє це. Моє призначення свідчить про те, що він схильний до дуже незвичайних, дуже радикальних рішень, які застануть багатьох зненацька.

– Чи не обернеться ваше прагнення до рішучих і радикальних реформ насиллям?

– Гадаю, що якщо уряд візьме в свої руки ініціативу в боротьбі з корупцією, то більшість у суспільстві буде на нашому боці, і йти проти цих людей буде дуже важко. Звичайно, будуть якісь спроби дестабілізувати ситуацію насиллям. Але ми знаємо, як це працює. Якщо люди відчують, що ми рухаємося в правильному напрямку, вони підтримають нас.

– Раніше вам запропонували посаду віце-прем'єра України. Ви відмовилися, пояснивши це тим, що не хочете відмовлятися від громадянства Грузії. Цього разу ви погодилися стати губернатором і жертвуєте грузинським громадянством. Що змінилося за кілька останніх місяців?

– По-перше, уряд Грузії, я маю на увазі нинішню владу, висунув

проти мене звинувачення, які для решти світу здаються смішними... Але цілком реально, що зберігаючи грузинський паспорт, я приречений на ув'язнення в Грузії. Це тимчасова ситуація, але тим не менш для мене це суворая реальність. Я змушений жити за межами Грузії через свій статус обвинуваченого. Інша причина – це те, що Одеса тісно пов'язана із ситуацією в Грузії.

Якщо коли-небудь Одеса, боронь, Боже, впаде, тоді й Грузію можуть стерти з мапи – ось що їх об'єднує. Це так очевидно, якщо ви уважно придивитесь до геополітики регіону. Тому, звичайно, я мав на увазі й грузинські інтереси, коли погодився на цю пропозицію. Це справжня лінія фронту в протистоянні з Путіним, в боротьбі з корупцією та створенні нових стандартів для України і всього регіону.

– Яка реакція на ваше призначення в Росії?

– Одеса – це частина їхнього менталітету. Це частина їхньої спадщини, частина того, що допомагає зрозуміти їхню душу. А це означає, що якщо ми почнемо досягати успіху в Одесі й підемо в правильному напрямку, це матиме неабиякий вплив і на ситуацію в Росії.

Я думаю, це принципова причина того, що російський прем'єр-міністр Медведев так істерично відгукнувся на моє призначення, назвавши його шапіто-шоу й наказавши державним російським ЗМІ атакувати мене з усіх боків. Я думаю, вони розуміють, що поставлено на карту. Йдеться не тільки про мою особистість: це новий шанс, новий початок для регіону, який має стратегічне значення не тільки для російських військових або експансіоністських інтересів, а й для їхнього власного внутрішнього менталітету.

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»

В УКРАЇНІ

БОЇ ПІД МАР'ІНКОЮ
ТА КРАСНОГОРІВКОЮ

Радник глави Служби безпеки України (СБУ) Маркіян Лубківський повідомив про втрати противника внаслідок жорстоких боїв у Мар'їнці та Красногорівці під Донецьком, які точилися протягом 3 червня.

«За даними штабу АТО СБУ, Збройні Сили України дали гідну відсіч бойовикам у Мар'їнці та Красногорівці. Під час бойового зіткнення ЗСУ з підрозділами незаконних збройних формувань встановлено втрати серед бойовиків: 10 «двохсотих» (загиблих) і понад 80 «трьохсотих» (тяжко поранених). Контррозвідкою СБУ також встановлено, що втрати спецназу ГРУ Генштабу ЗС Російської Федерації, залучених до цієї операції, становлять щонайменше 4 «двохсотих», – написав він.

У Генштабі ЗСУ повідомили, що в боях під Донецьком загинуло також троє українських військовиків, 32 дістали поранення.

Як повідомляють українські ЗМІ, в районі селищ Мар'їнка та Красногорівка підтримували російськими регулярними військами сепаратисти зробили спробу відтіснити з позицій українських військовиків, але дістали гідну відсіч і були розгромлені. Після боїв прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк заявив, що Росія всупереч Мінським домовленостям «дала вказівку своїм терористам почати військову операцію» на Сході України.

ЮРІЙ ЛУЦЕНКО:
«ОКУПОВАНУ ЧАСТИНУ
ДОНБАСУ НЕОБХІДНО
БЛОКУВАТИ»

Лідер фракції Блоку Петра Порошенка у Верховній Раді Юрій Луценко вважає, що в Донецькій області необхідно застосувати досвід блокади Луганщини. Про це він заявив з трибуни парламенту 2 червня.

«Президент України вважає, що ракова пухлина підлягає блокаді. Практика голови Луганської військово-цивільної адміністрації Москаля, який заборонив будь-яке пересування транспорту з окупованої території, визнана правильною, вона повинна бути поширена й на територію Донецької області», – заявив Луценко. У зв'язку з цим, він назвав стра-

тегічні кроки, які українська влада повинна зробити для прискорення реінтеграції окупованих територій.

За словами Ю.Луценка, в першу чергу потрібно зміцнити лінію розмежування і встановити економічну блокаду окупованих територій. Крім того, за його словами, необхідно створити зону пріоритетного економічного розвитку на звільнених територіях. При цьому він зазначив, що військово-цивільні адміністрації повинні отримати кошти для відновлення інфраструктури та будівництва нового житла для біженців. На думку Ю.Луценка, необхідно також розгорнути ефективну проукраїнську пропагандистську кампанію в мас-медіа, соцмережах в Україні та світі.

МВФ ПОГІРШИВ ПРОГНОЗ
ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ
ЕКОНОМІКИ

Міжнародний валютний фонд (МВФ) очікує падіння економіки України в 2015 році на 9%. Про це повідомляється у прес-релізі МВФ.

Як відомо, раніше у Всесвітньому економічному прогнозі (World Economic Outlook – WEO), оприлюдненому до весняних зустрічей МВФ і Світового банку, зниження ВВП України в 2015-му році оцінювалося у 5,5%, а зростання в наступному – на 2%.

За даними МВФ, вплив збройного конфлікту на Сході України на економіку в першому кварталі поточного року виявився більшим, ніж очікувалося. Відповідно, місія Фонду за підсумками роботи в Києві переглянула прогноз зростання в 2015 році в бік зниження до 9%. Також МВФ прогнозує інфляцію на кінець поточного року на рівні 46%.

«Прискорення інфляції в Україні в основному обумовлено істотною девальвацією курсу національної валюти в лютому, а також необхідним підвищенням цін на енергоносії», – повідомляється в прес-релізі.

При цьому в МВФ зазначають, що в останні місяці в Україні поступово з'являються ознаки економічної стабільності.

УКРАЇНА ВИСУНЕ
ВИМОГУ ЗААРЕШТУВАТИ
ЗАКОРДОННЕ МАЙНО
РОСІЇ

Україна висуне вимогу заарештувати закордонне майно РФ як компенсацію за завдані збитки від окупації Криму. Про це 2 червня заявила перший заступник міністра юстиції України Наталія Севостьянова, наголошувши, що як компенсація за збитки, яких Україна зазнала внаслідок окупації Криму Росією,

Київ може зажадати заарештувати закордонне майно РФ.

«Буде стадія справедливої сатисфакції, коли визначатимемо суми, завдяки яким безпосередньо здійснюватиметься ця компенсація. Інструмент арешту майна за кордоном дуже ефективний. Ми не перші, з допомогою такого механізму багато країн компенсували збитки, заподіяні країнами-агресорами. На сьогоднішній день в Росії багато майна за кордоном, так що буде чим компенсувати», – сказала Наталія Севостьянова.

За даними МЗС України, при анексії Криму Росія незаконно націоналізувала понад 400 українських підприємств і 18 газових родовищ.

НАТАЛІЯ ЯРЕСЬКО:
«ПОЗИЧОК ВИСТАЧИТЬ
ЛИШЕ ДЛЯ ПІДТРИМКИ
СТАБІЛЬНОСТІ»

Коштів, які Україна отримує від міжнародних кредиторів, вистачить лише на те, щоб стабілізувати економіку, але замало, щоб повернути економічне зростання. Про це 3 червня заявила міністр фінансів України Наталія Яреско.

Вона уточнила, що йдеться про 40 мільярдів доларів міжнародної фінансової допомоги, яку Україна може отримати впродовж чотирьох років. Ця сума складається із 17,5 млрд. доларів від Міжнародного валютного фонду (МВФ) за програмою розширеного фінансування та 7,5 млрд. дол. від інших міжнародних партнерів, які Київ розраховує отримати за наступні півтора роки. Ще 15,3 млрд. доларів – це кошти попередніх позик, які Україна намагається реструктуризувати.

«Цієї суми вистачає, якщо не буде погіршення ситуації на Сході, для стабілізації економіки, на відновлення резервів і підтримки бюджету, але замало, щоб повернути нашу економіку до реального зростання. На це потрібні інвестиційні кошти», – заявила міністр фінансів.

Від середини березня Київ веде переговори про реструктуризацію зовнішнього боргу на суму у понад 15 млрд. доларів. Успішне завершення цих переговорів – одна з умов для того, щоб у червні МВФ ухвалив рішення про надання Україні другої частини кредиту за програмою розширеного фінансування. Напере-

додні Україна успішно розмістила п'ятирічні євробонди на 1 млрд. доларів, випущені під кредитні гарантії США.

ЯНУКОВИЧІ ВДРУГЕ
ОСКАРЖИЛИ САНКЦІЇ ЄС

Колишній президент України Віктор Янукович та його старший син Олександр вдруге оскаржили рішення суду стосовно накладення на них санкцій Євросоюзу. Про це йдеться у повідомленні Суду ЄС у Люксембурзі.

Як відомо, Рада ЄС у березні 2014 року наклала на експрезидента України Януковича та двох його синів персональні санкції терміном на один рік. В березні 2015 року, перед тим, як спливав термін даного рішення, Рада ЄС продовжила санкції проти експрезидента України та його сина Олександра – до березня 2016 року. У 2014 році Віктору Януковичу знадобилося більше двох місяців, щоб оскаржити санкції – його позов було зареєстровано 15 травня. У 2015 році він вправся за один місяць – вже 9 квітня його позов було зареєстровано в Люксембурзі. Текст позовів не оприлюднюється.

Нагадаємо, що Рада ЄС заморозила активи родини Януковичів на території Євросоюзу. Між тим, Віктор Янукович, який наполягає, що не причетний до виведення грошей з України, намагається оскаржити це рішення.

Водночас формально санкції ЄС не забороняють експрезиденту відвідувати країни ЄС, але він не виїжджає за межі Росії, оскільки перебуває в розшуку за лінією Інтерполу. Від початку санкцій було накладено також на молодшого сина експрезидента України Віктора. Але цього року він загинув, після чого ЄС зняв обмеження.

ОДИН З БРАТІВ КЛЮЄВИХ
НАМАГАВСЯ ВТЕКТИ ВІД
ПРАВОСУДДЯ ДО ВІДНЯ

Позафракційний депутат Сергій Ключев, з якого у середу, 3 червня, зняли недоторканність, намагався вилетіти з України. Про це повідомив депутат від Блоку Петра Порошенка (БПП) Сергій Лещенко з посиланням на свої джерела.

«Перші результати сьогоднішнього голосування за зняття недоторканності з Ключева. Після обіду прикордонники не випустили його в «Борисполі». Ключев збирався до Відня, де зосереджені всі його активи і де знаходиться його будинок», – написав він на Facebook.

«За моєю інформацією, Ключев хотів втекти із завтрашнього допиту, куди його запрошено для офіційного звинувачення. Слідчий Генпрокуратури збирається в четвер, 4 червня, оголосити йому підозру. І відразу ж клопотати про запобіжний захід. Наскільки я знаю, вирішили обрати заставу», – додав Лещенко.

Раніше низка ЗМІ з посиланням на прес-службу Сергія Ключева повідомила, що прикордонники не дали політику вилетіти до Відня.

Як відомо, Генпрокуратура заявила, що одні з найбільш наближених до кліки Януковича й одні з найбільш корумпованих чиновників брати Андрій та Сергій Ключеві шляхом афери прибрали до рук ВАТ «Завод напівпровідників» і добилися обслуговування його кредиту за рахунок бюджетних коштів, які повинні були направлятися дітям та інвалідам.

Андрій Ключев втік з України після перемоги Майдану, його брат Сергій намагався зробити це нині.

ВОЛИНСЬКИЙ
СЕРПАНОК У КИЄВІ

У Музеї українського народного декоративного мистецтва в Києві відбулася презентація виставки серпанкового одягу під назвою «Легенда, що ожила на Волині», на якій будуть представлені унікальні автентичні та реконструйовані зразки волинського серпанкового одягу з музейних і приватних колекцій.

Волинський серпанок – це одяг, який дослідники вважають прототипом сучасних весільних суконь. Його зазвичай вирізняє легкість та тонкість тканини і філігранна робота майстра.

Волинський серпанковий одяг – це унікальне явище української культури. Писемні джерела згадують про нього з 1565 року. На сьогодні серпанок зберігся у мешканців волинських сіл Берестя, Орв'яниці, Селець, Лютинськ, Мочулище та Крупове Дубровицького району Рівненської області. Естетика, вишуканість, натуральність та простота серпанкових костюмів свідчать про естетичне чуття, тонкий смак селянських майстринь та неймовірну вправність у виготовленні тканини. Українські жінки прагнули створити нитки, які не поступалися б якістю шовковим. На виготовлення повного серпанкового костюма ткалі витрачали до року часу.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Ця новина буквально приголомшила Америку. Супермужній спортсмен, якого вважали символом чоловічності, раптом перетворився на ніжну даму, яка, здається, боїться навіть дивитися на цей жорстокий світ. Непереможний чемпіон з легкоатлетичного десятиборства (ця спортивна дисципліна вимагає колосальних витрат енергії й потребує воїстину сили й витривалості Атланта) 65-річний Брюс Дженнер заявив в інтерв'ю відомій амери-

й приховувати правду», і що він «завжди відчував себе жінкою». За словами Дженнера, він хотів стати жінкою протягом багатьох років й постійно примірював жіночий одяг. У віці 7-8 років він вже таємно переодягався в сукні своєї матері або сестри. Мачо, який тепер виглядає як ніжна й сором'язлива леді, поділився, що з самого дитинства думав про себе більше як про жінку, деякі частини його тіла все ще є чоловічими, однак визнання це вже щось, тому що багато транссексуалів щодня живуть у страху.

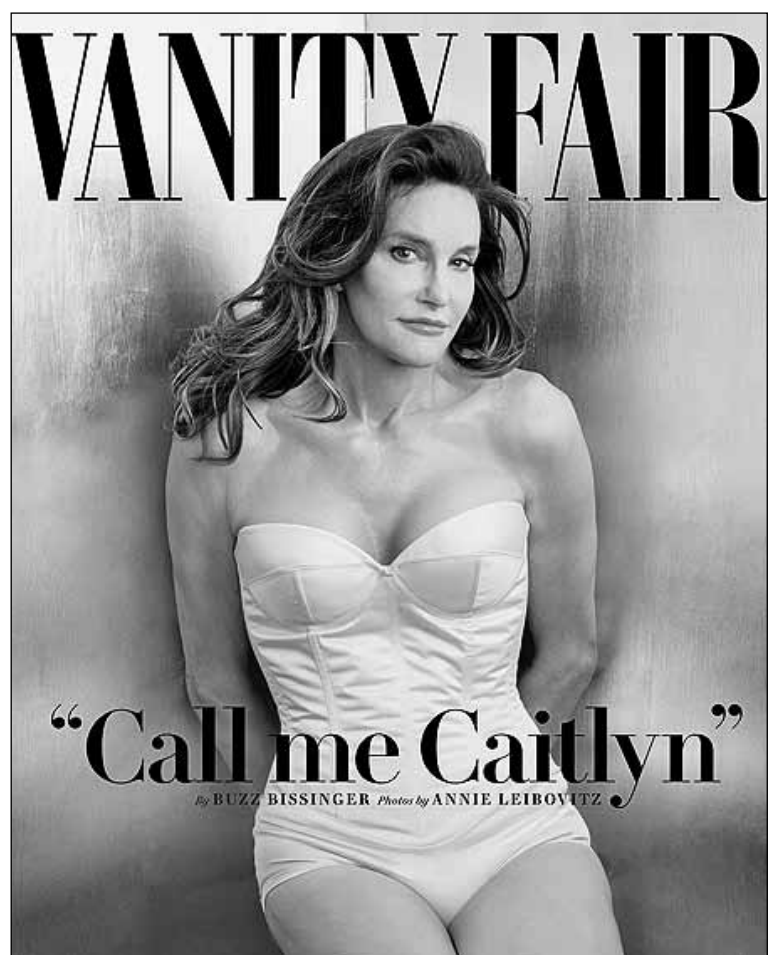
Колишній спортсмен додав, що він не гей і завжди був гетеросексуалом, жив з дружиною і виховував своїх дітей. До того ж, він зізнався, що тривалий період через проблеми зі статевою ідентифікацією його відвідували суїцидальні думки.

Першою підтримала Дженнер його екс-дружина Кріс, яка назвала його героєм. Кім Кардашьян також поділилась своїми думками з цього приводу на своїй веб-сторінці: «Любов – це сміливість жити справжнім, кращим життям. Брюс – це любов. Я люблю тебе, Брюс». Сестра Кім по

Відразу після того, як знаменитий журнал Vanity Fair («Ярмарок честолюбства») й американські телеканали повідомили, що символ мужності й сили Брюс, який був не тільки олімпійським чемпіоном, а й багаторічним чемпіоном світу з легкоатлетичного десятиборства, перетворився на тендітну й незахищену жінку, рекорд президента США Барака Обами за швидкістю набору відвідувачів у Twitter побив вітчизняний Кім Кардашьян.

Мільйон користувачів підписалися на його мікроблог за три години й шість хвилин, тоді як аналогічне число передплатників офіційної сторінки Обами збрало за чотири години три хвилини (на 57 хвилин довше). Через годину після реєстрації в Twitter на сторінку Брюса-Кейтлін підписалися вже 280 тисяч осіб.

У першому твіті опубліковано знімок обкладинки журналу Vanity Fair з фотографією Дженнер після зміни статі. «Я така щаслива після довгих років боротьби стати справді собою. Ласкаво прошу в світ Кейтлін», – написав вітчизняний Кардашьян.

Кейтлін Дженнер, яка колись була олімпійським чемпіоном з легкоатлетичного десятиборства Брюсом Дженнером. Фото з обкладинки журналу Vanity Fair

МАЧО, ЯКИЙ СТАВ ЛЕДІ

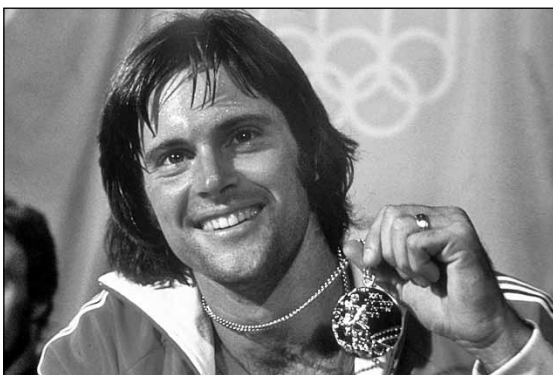
Уславлений американський легкоатлет Брюс Дженнер, який у 1976 році став у Монреалі олімпійським чемпіоном з легкоатлетичного десятиборства, зробив операцію зі зміни статі й перетворився на Кейтлін Дженнер

канській тележурналістці Даяні Соер, що все своє життя відчував себе жінкою й неймовірно страждав, живучи в чоловічому тілі. Те, що Брюс був щирим у цій телесповіді, підтверджували натуральні сльози, які текли по його щоках, коли він розповідав Даяні Соер свою історію. Минуло зовсім небагато часу і Америка побачила диво – замість сильного, мужнього чоловіка на обкладинці журналу Vanity Fair красується його антипод – слабка, ніжна й сором'язлива жінка. Душа в цих таких різних осіб була та сама, а от тіло змінилося. Справді фантастика!

Більше місяця тому колишній спортсмен переніс восьмиденне хірургічне втручання і залишився «дуже задоволений результатами». І ось в кінці травня він продемонстрував Америці й світові, на що здатні американські хірурги, які спеціалізуються на операціях зі зміни статі.

Б.Дженнер у 1991 році одружився на матері відомої американської фотомоделі Кім Кардашьян, але в 2014-му році подружжя подало на розлучення. Загалом Дженнер був одружений тричі, у нього шестеро своїх і четверо прийомних дітей.

У квітні в ефірі телешоу на каналі ABC Брюс Дженнер з'явився в жіночому одязі. Він зробив сенсаційну заяву, що більше «не може брехати

Олімпійський чемпіон з легкоатлетичного десятиборства Брюс Дженнер, який нині перетворився на Кейтлін Дженнер

Брюс Дженнер під час змагань на Олімпійських іграх у Монреалі. Літо 1976 р.

матері Хлоя Кардашьян (біологічна донька Дженнера) також написала, що пишається татом: «Тато, ти герой!».

Потік людей підписуватися на твіт Дженнер різко збільшився після того, як у своєму мікроблозі думками поділився

Брюс Дженнер зі своєю останньою дружиною Кріс

Барак Обама. «Потрібна мужність, щоб розповісти про таку історію», – написав президент США.

Сама ж новоспечена Кейтлін Дженнер нині приймає численні поздоровлення й... пігулки. Адже для того, щоб остаточно перетворитися на жінку, їй треба ще багато що зробити. Бо гендерна дисфорія (розлад гендерної ідентичності) – це стан, коли людина не може повністю прийняти свій гендерний статус чоловіка чи жінки. Він може періодично змінюватися і невідомо, чи не захоче Кейтлін знову стати Брюсом.

Галас довкола історії Брюса (Кейтлін) Дженнера (Дженнер) зосереджується на тому, чи гарно виглядає новоспечена леді. І при цьому якимось зовсім забувають, а чи по-християнськи вчинив Брюс, перетворившись на Кейтлін? Адже Творець дав йому прекрасне тіло, в якому він успішно жив до 65 років. І раптом така метаморфоза. Можливо, дискомфорт у чоловічому тілі можна було легко подолати з допомогою молитви. Але хто згадає про молитву у сьогоднішній, наскрізь прагматичній Америці?

А тим часом Кейтлін Дженнер продовжує приймати поздоровлення від простих американців і численних «зірок». Її вже привітали Керрі Вашингтон, Міа Ферроу, Еммі Росум, колишня дружина Арнольда Шварценеггера Марія Шрайвер та інші.

Фото: GLOBAL LOOK PRESS

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО КОНТРОЛЬ СПЕЦСЛУЖБ ЗА ЕЛЕКТРОННИМИ КОМУНІКАЦІЯМИ

Президент США Барак Обама схвалив 2 червня так званий Акт про свободу, який регламентує контроль американських спецслужб за електронною комунікаційною активністю громадян. Про це повідомила прес-служба Білого дому. Раніше того ж дня документ було ухвалено Сенатом. Палата представників американського Конгресу схвалила Акт про свободу 13 травня.

До 1 червня в США був чинним так званий Патріотичний акт, ухвалений після терактів 11 вересня 2001 року, який дозволяв спецслужбам здійснювати тотальне збирання даних про всі сполучення через електронні комунікації.

Новий закон дозволяє правоохоронним органам отримувати від операторів зв'язку інформацію про електронну комунікаційну активність громадянина тільки на підставі ордеру.

Акт про свободу було розроблено на тлі дискусії про правомочність масового стеження за громадянами з боку спецслужб, яка розгорілася після розвінчувань колишнього працівника американських спецслужб Едварда Сноудена.

ДЕРЖДЕП: МАЛАЙЗІЙСЬКИЙ «БОЙНГ» ЗБИЛИ РОСІЯНИ

Позиція Сполучених Штатів стосовно збитого над Донбасом «Бойнга» Малайзійських авіаліній з 298 особами на борту була чіткою з перших днів після трагедії. Літак було збито ракетою «Бук» з території, контрольованої сепаратистами. Про це на брифінгу Державного департаменту США заявила 2 червня речниця зовнішньополітичного відомства США Марі Гарф.

«Ми впевнені, що українські протиповітряні системи не перебували в радіусі катастрофи. Українські сили не запустили жодної ракети класу земля-повітря під

час конфлікту. Росіяни міняють свою версію подій на ходу. Спочатку вони говорили, що це не був «Бук». Тепер вони кажуть, що це був «Бук», але не їхній. Тому вірити їм ніяк не можна», – сказала Марі Гарф і додала: «Ми наклали на Росію санкції за порушення міжнародного права, порушення суверенітету й територіальної цілісності України. І ми продовжуватимемо нашу протидію. Росіяни публічно заявляли, що вони дотримуватимуться Мінських домовленостей, але цього не роблять».

Тим часом, Президент США Барак Обама, приймаючи 1 червня в Білому домі короля й королеву Нідерландів, пообіцяв надати всіляку підтримку в розслідуванні авіакатастрофи над Донеччиною.

ГЕНЕРАЛ ПЕТРЕУС ЗАКЛИКАЄ БОРОТИСЯ З «ІСЛАМСЬКОЮ ДЕРЖАВОЮ» НЕ ТІЛЬКИ СИЛОЮ ЗБРОЇ

Колишній директор ЦРУ, генерал Дейвид Петреус заявив в інтерв'ю BBC, що бойовиків з угруповання «Ісламська держава» можна зупинити лише тоді, коли використовувати одночасно і воєнні, і політичні методи. За словами генерала, джихадистів не можна подолати «лише силою зброї».

Дейвид Петреус назвав «Ісламську державу» «регулярною армією, яка використовує для своїх цілей як повстанські, так і терористичні методи». При цьому, за словами колишнього керівника ЦРУ, угруповання «Аль-Каїда» в Іраку, яку вважають попередницею «Ісламської держави», було значно більш чисельним і міцніше вкорінилося на території країни.

Нині іракська армія за підтримки США намагається відвоювати території, захоплені ісламістами.

При цьому Петреус назвав нещодавнє захоплення бойовиками ІД столиці провінції Анбар Рамаді «стратегічною втратою», але висловив упевненість, що місто «буде відбито впродовж кількох тижнів чи навіть раніше».

За словами Петреуса, потрібно ще раз переглянути стратегію боротьби з «Ісламською державою» і внести до неї необхідні зміни. Нині, стверджує колишній директор ЦРУ, саме це й відбувається.

ПРЕТЕНДЕНТІВ НА ПРЕЗИДЕНТСТВО СТАЛО БІЛЬШЕ

Сенатор від штату Південна Кароліна республіканець Ліндсі Грем офіційно оголосив про намір брати участь у виборах президента США, які відбудуться восени 2016 року. Про своє рішення 59-річний сенатор оголо-

сив, виступаючи 31 травня перед прихильниками у своєму штаті. Грем став дев'ятим республіканцем, який прийняв рішення про участь у президентській кампанії. Раніше в перегони вступили сенатори Марко Рубіо, Тед Круз, Ренд Пол і Марк Гаккабі. Крім того, про президентські амбіції заявили колишній сенатор Рік Санторум, колишня глава компанії HP Карлі Фіоріна, колишній нейрохірург Бен Карсон і колишній губернатор Нью-Йорка Джордж Патакі. Найбільш сильними ймовірними кандидатами від республіканців вважаються колишній губернатор Флориди Джей Буш і нинішній губернатор Віконсини Скотт Вокер, однак вони поки що не оголосили про свої наміри.

У другій великій партії США – Демократичній – кандидатів набагато менше. Чинний президент Барак Обама не може висуватися на третій термін. Про своє висунення заявила колишня держсекретар Гіларі Клінтон, рейтинг якої за останній час різко впав. Поки що конкуренцію їй зважилися скласти сенатор Берні Сандерс і колишній губернатор штату Мериленд Мартін О'Меллі. Крім того, про висунення своєї кандидатури на посаду президента США від Демократичної партії має намір оголосити колишній губернатор штату Род-Айленд Лінкольн Чейф, який раніше був у таборі республіканців.

ВПС США ОГОЛОСИЛИ КОНКУРС НА ЗАМІНУ РОСІЙСЬКИХ РАКЕТНИХ ДВИГУНІВ

Військово-повітряні сили (ВПС) США у вівторок, 2 червня, офіційно оголосили конкурс на розробку нових прототипів ракетних двигунів, щоб остаточно позбутися залежності від російських деталей.

Глава Управління космічних і ракетних систем ВПС генерал-лейтенант Семюел Грівз заявив, що у відомстві планують отримати початкові пропозиції до 23 червня, і уряд сподівається розділити контракти серед чотирьох учасників у вересні. Програма «Державно-приватне партнерство» вимагатиме від претендентів використовувати свої власні кошти, щоб покрити третину вартості прототипів.

Після анексії Росією Криму Конгрес США ухвалив рішення, що країна не використовуватиме ро-

сійські двигуни РД-180 для запуску супутників військового та розвідувального призначення, починаючи з 2019 року.

Нині ці двигуни використовуються в ракетах Atlas 5, які виробляє поточний постачальник Пентагону United Launch Alliance – спільне підприємство Lockheed Martin і Boeing Co.

ПОМЕР СИН ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТА США ДЖО БАЙДЕНА

Син віце-президента США Джозефа Байдена Бо Байден помер у неділю, 31 травня, у військовому шпиталі. Згідно із заявою Білого дому, Бо Байден, син віце-президента Джо Байдена, помер у 46-річному віці від раку мозку. Бо Байден нещодавно був шпиталізований до військового шпиталю, для того, щоб батько міг безпечно й регулярно відвідувати його.

Бо Байден – колишній генеральний прокурор штату Делавер. Він також служив в Іраку і був капітаном Національної гвардії. У нього залишилися дружина та двоє дітей.

Співчуття родині Джозефа Байдена висловив президент США Барак Обама та його дружина. «Мішель і я смиренно молимося Господу, щоб він потурбувався про душу Бо Байдена, а також захистив і втішив його родину тут, на Землі», – сказав Барак Обама.

Це не перша тяжка втрата американського віце-президента. Коли Бо Байдену було три роки, він разом зі своєю матір'ю, братом-близнюком та сестрою потрапили в жорстку автокатастрофу, в якій загинули мати Бо та його сестра.

ДЕРЖСЕКРЕТАР США ДЖОН КЕРРІ ВПАВ З ВЕЛОСИПЕДА Й ЗЛАМАВ НОГУ

Державного секретаря Сполучених Штатів терміново шпиталізували. Джон Керрі впав з велосипеда під час катання у французькому містечку Сьонзьє, що на кордоні зі Швейцарією. Гелікоптером його доправили до Університетської лікарні Женеви. 71-річний Керрі зламав кістку стегна на правій нозі, однак після падіння не неприломнів. Нині його стан стабільний, він перебуває в доброму гуморі. Лікування Джон Керрі продовжив на батьківщині, в Бостоні.

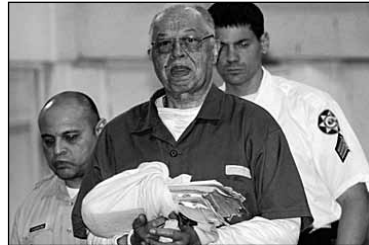
У Женеві державний секретар США і керівник міністерства закордонних справ Ірану Мохамад Джавад Заріф провели шестиденний раунд переговорів. Найближчими днями у Джона Керрі були заплановані візити до Мадрида й Парижа. Однак через травму обидві поїздки скасували.

У ФІЛАДЕЛЬФІЇ ЗА ВБИВСТВО НЕМОВЛЯТ МОЖУТЬ СТРАТИТИ ГІНЕКОЛОГА

У Філадельфії 72-річному лікарю Керміту Госнеллу загрожує смертний вирок. Напередодні суд визнав його винним у вбивстві 3 немовлят під час абортів, які медик практикував на пізніх стадіях вагітності у власній клініці. Його також визнали винним у ненавмисному вбивстві пацієнтки, яка померла від передозування ліків. У співучасті в злочинах обвинуватили асистентку Госнелла Ейлін О'Ніл, яка видавала себе за лікаря, хоча не мала диплома.

«Як і будь-яка розумна людина за даних обставин, мій клієнт розчарований і засмучений. Ми чітко висловлювали нашу позицію щодо справи упродовж процесу. У нас був справедливий судовий розгляд. Ми висловили нашу позицію, а журі висловило свою», – заявив адвокат лікаря.

Аборти у Філадельфії дозволені до 24-го тижня вагітності. Госнелл здійснив їх більше 1000, понад 200 з них – на пізніх стадіях.

Клініка для жінок з низькими статками приносила лікарю майже 2 мільйони доларів щорічно. Її закрили 2010 року за недотримання норм гігієни та безпеки.

92-РІЧНА МАРАФОНКА

У Сан-Дієго (штат Каліфорнія) 92-річна бабуся стала найстарішою жінкою в світі, яка змогла пробігти марафон.

Гаріет Томпсон здолала 42-кілометрову дистанцію 31 травня. Вона має 92 роки і 65 днів.

Жінка пробігла марафон за сім годин, 24 хвилини і 36 секунд. На фініші її схвальними вигуками вітали сотні уболівальників.

Раніше найстарішою жінкою, яка фінішувала на марафоні, була Гледіс «Гладіатор» Беррілл з Гаваїв, який було 92 роки і 19 днів, коли вона пробігла 42 кілометри в забігу в Гонолулу 2010 року.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

СОЮЗИВКА 2015

9th ANNUAL FESTIVAL

СОЛІДАРНІСТЬ З УКРАЇНОЮ

ПАВЛО

ТАБАКОВ

З АВСТРАЛІЇ — * ТАНЦЮВАЛЬНИЙ
АНСАМБЛЬ "ЛЕГЕНДА"

ХОР "ДУМКА"

ЖІНОЧИЙ АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ
"DANCE WORKSHOP" РОМИ ПРИЙМИ
БОГАЧЕВСЬКОЇ

СЕРГІЙ ФОМЕНКО

ФОМА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

ДЗІДЗЬО

10-11-12 ЛИПНЯ

П'ЯТНИЦЯ

Благодійний
бенефіс- «ГЛА» з
концертом на
допомогу Україні —
\$125

ОКСАНА
БІЛОЗІР

ВСТУП НА
ФЕСТИВАЛЬ \$30

ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ, УКРАЇНСЬКЕ «СЕЛО», ЗАБАВА,
МУЗИКА, СМАЧНІ ТРАДИЦІЙНІ СТРАВИ, КОНКУРС
ПОЇДАННЯ ВАРЕНИКІВ, ЯРМАРОК, СУВЕНІРИ

ЗА КІМНАТАМИ — СОЮЗИВКА 845-626-5641 АБО
HUDSON VALLEY RESORT 1-888-9-HUDSON (АВТОБУС)

VIP ПАРКУВАННЯ НА СОЮЗИВЦІ- \$20

Організовано Українською
Народною Фундацією під
патронатом Посольства
України в США

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

4th Annual Ukrainian Festival

in Staten Island

4-й Щорічний Український Фестиваль

на Стейтен Айленд

June.07

**Holy Trinity
Ukrainian
Catholic Church**

288 Vanderbilt Avenue
Staten Island, NY 10304

10.00 Служба Божа | Divine Liturgy
12.00 Святкова програма | Party
отець Василь Годенчук | fr. Vasile Godenciuc
718-442-2555, frvasile@aol.com

live entertainment
dancing
family activities

шоу програма
танці
сімейні розваги

Enjoy Traditional Ukrainian Food, Drinks & Much More

For More Information About Festival & Advertising Please Call
Alex Buduykevych +1(917) 684 2332, ukrfestivalsi@gmail.com

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

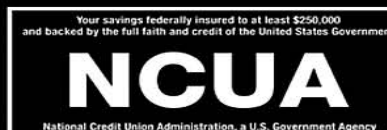
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms:

6 & 12 Year Balloon Loans
12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

**Looking to finance your investment project in
Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?**

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer - 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

Фотоголера «НГ»

ШИРОКИНЕ ОЧИМА АМЕРИКАНЦЯ

Це колись курортне селище на Донеччині стало віднедавна символом неоголошеної Путіним війни проти України. Саме тут можна побачити рану, що ятрить, з допомогою якої московський диктатор хоче шантажувати Україну, не пускаючи її до Європи. Саме тут, у Широкиному, можна побачити тих героїв, які не дають кремлівському карлику здійснити свої загарбницькі наміри. Вони стоять на цьому рубежі насмерть, аби була Україна, аби були на світі ми, українці, аби жодні путіни не змогли перекреслити

наш народ. Американський фотограф Ноа Брукс не побоявся поїхати в це пекло, аби відзняти для історії кадри нинішньої борні нескореного українського народу проти азійської орди. Вдивіться в ці світлинки, відчуйте доленосність нинішнього моменту й зробіть бодай щось для нашої спільної, однієї на всіх перемоги – перекажіть гроші в АТО, допоможіть сиротам, батьки яких загинули на Східному фронті, надішліть пакунок біженцям, хати яких зрівняли із землею путінські «Гради» й «Смерчі»...

ГРОМАДА Й ЦЕРКВА

Празникові урочистості на Зеленої неділі розпочалися Святою Літургією, яку очолив глава Української православної церкви США, митрополит Антоній у співслужінні з настоятелем храму отцем Тодором Мазуром та кількома священиками українських православних церков Нью-Йорка. Брам катедрі, яка знайшла свій прихисток в одному з найвельюдніших і найулюбленіших туристами районі «столиці світу», цього погожого останнього календарного дня весни було розчинено навстіж – як символ гостинності й готовності пригорнути всіх потребуючих і обтяжених, спраглих віри й молитви. Українська православна церква Святої Трійці, яка минулого року

або Зелена неділя – це й свято торжества життя, свято любові, позаяк Бог існує в трьох іпостасях (Бог-Отець, Бог-Син і Бог-Дух Святий) і в кожній з них Він – це насамперед любов. Тому минулої неділі в катедрі Св.Трійці на Брум-стріт молилися насамперед за любов до ближніх своїх, здоров'я та силу духу суціль, усіх тих, хто сьогодні дбає про краще майбутнє громади, України та Америки. Разом з тим, митрополит Антоній, виголошуючи проповідь про значення свята Трійці, нагадав, що цього дня також поминають померлих і, проводячи паралелі із сьогоденням, запросив усіх помолитися за душі невинно убієнних синів та доньок України.

Богослужіння, яке тривало три години, пісенно супроводжував ушлявлений хор «Думка», надаючи храмовому празнику особливого піднесення.

ООН Юрій Сергєєв з дружиною Наталією та віце-консул Генерального консульства України в Нью-Йорку Костянтин Ворона з сім'єю.

Після трапези відбувся святковий концерт. Музичну програму під щедри овації відкрили зворушливою піснею «Ми всі діти українські, український славний рід...» найменші парафіяни – вихованці школи українознавства, яка діє при катедрі Святої Трійці. А слова «Нехай любов до України в кожному серці проросте...» в багатьох викликали сльози. Щирі оплески заслужили й юні парафіянки – Марічка Бричкєвич, яка нещодавно приєдналася до хору «Думка», сестри Данченко, Аня Климкович та Марічка Гебура. Лунали авторські та народні пісні й вірші у виконанні гостей та постійних парафіян церкви. Всім їм лише встигав акомпанувати невтомний регент церковного хору Станіслав Косів.

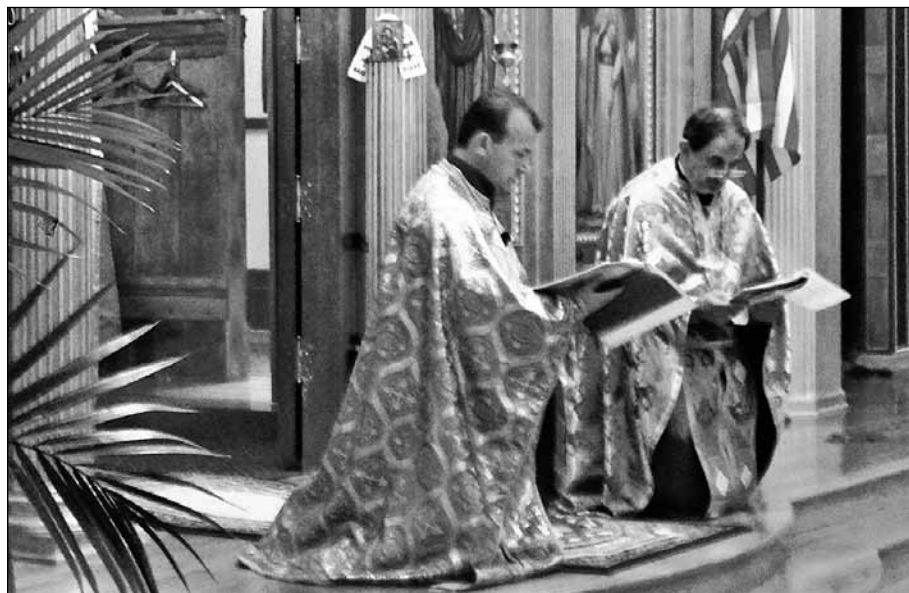
Парафіяни церкви зустрічали главу УПЦ США, митрополита Антонія традиційним хлібом-сіллю

ТРІЙЦЯ – ЦЕ ЛЮБОВ

Минулої неділі Українська православна катедрa Святої Трійці в Нижньому Мангетені відзначила храмове свято

Того святкового дня до катедрі Св.Трійці прийшли всі потребуючі й обтяжені, спрагли віри й молитви

Молитва во славу Святої Трійці – Бога-Отця, Бога-Сина й Бога-Святого Духа

Парафія – як одна сім'я

Святковий обід супроводжувався величавим концертом

урочисто відсвяткувала своє оновлення, потопала в буянні татар-зілля, м'яти, любистку й... про-світлених облич сотень вірян, які з'їхалися сюди не лише з різних районів Нью-Йорка, а й сусідніх штатів. Тому що одна із суттєвих рис, яка вирізняє цю церкву громаду, – пошана до сім'ї, плекання родинності. Навіть більше, ця парафія сама схожа на велику й дружню родину.

Домінування зеленого не лише данина зовнішнім атрибутам, а й наголос на тому, що свято Трійці

Після Служби Божої відбувся святковий обід, дбайливо приготований сестрицтвом та найактивнішими парафіянами церкви. Вітальне слово на ньому виголосив отець Володимир Музичка, настоятель Української православної катедрі Святого Володимира, що на 82-й вулиці в Мангетені. Було зачитано також святове послання від Української національної кредитівки. Привітати церковну громаду з празником і разом помолитися в святотроїцьку неділю прийшли й постійний представник України при

Серед парафіян Української православної катедрі Св.Трійці на Брум-стріт й чимало вихідців з Румунії, звідки родом отець Тодор та пані-матка Іляна. В цьому полягає ще одна «таємниця» цієї церкви, чому до неї так тягнуться люди: тому що тут немає поділу ані на раси, ані на національності, ані на «хвилі», ані на «західняків» і «східняків», ані на маєтні стани... Тут перед Богом усі рівні. Українсько-румунську сув'язь культур щедро представляв відомий у нашій громаді співак і парафіянин цієї церкви Григорій Бобул,

додаючи своїми піснями і радості, й смутку, й ностальгії. Але особливою окрасою свята став виступ професійного оперного співака з Румунії, якого чули в багатьох знаменитих концертних залах Європи, – Константіна Бусейока, який виконав кілька творів італійською мовою й, природньо, викликав зливу захоплення та бурю овацій. Трапеза, розмови й забава тривали до 9-ї години вечора. І здавалося, що це не парафіяни зібралися на своє храмове свято, а одна, дружня родина.

Насамкінець настоятель храму о.Тодор Мазур сердечно подякував митрополитові Антонію, священництву, сестрицтву, хоріві «Думка», артистам, парафіянам та всім гостям за спільну радість свята, за чуття єдиної родини, яке так потрібне нашій громаді, нашій Україні, Америці та всьому світу. В час, коли «з журбою радість обнялися», цю журбу може подолати лише наша спільна християнська любов.

У ГРОМАДІ

Великодні свята давно завершилися, минула вже й Зелена неділя, а листоноша продовжує приносити на адресу головного осідку ЗУАДК у Філадельфії святкові листи й листівки. В них – найтепліші слова вдячності з України щедрій українській громаді США за великодні дарунки.

«Христос Воскрес! Воістину Воскрес!» – радісно лунало і цього разу для дітей-сиріт, дітей з малозабезпечених родин, дітей-біженців із зони АТО, а також для людей похилого віку завдяки щедрості жертводавців, які відгукнулися на традиційний заклик ЗУАДК провести й цього року в Україні щорічну програму «Великодній кошик». Завдяки добрим самаритянам з Америки потребуючі в Україні цього року отримали 150 ве-

НА ВЕЛИКДЕНЬ І ПОВСЯКДЕНЬ

У Патріаршому соборі Воскресіння Христового в Києві великодні кошики, в тому числі й з дарунками від американських добродіїв, освятив глава Української греко-католицької церкви Блаженніший Святослав Шевчук

ликодніх кошиків з традиційними паскою, яйцями, сиром, маслом, ковбасою... Малогабаритні сім'ї та діти мали можливість також спробувати страви святкового столу після освячення. У Патріаршому соборі Воскресіння Христового в Києві великодні кошики освятив глава Української греко-католицької церкви

Блаженніший Святослав Шевчук.

Злучений Український Допомоговий Комітет сердечно дякує всім доброчинцям, які подарували потребуючим в Україні «великодні кошики» й додали їм надії на повсякдень.

Мотря Бойко-Вотерс
Філадельфія

ДОПОМОЖІМО ДІТЯМ-СИРОТАМ, ЧИЇ БАТЬКИ ЗАГИНУЛИ ЗА УКРАЇНУ!

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) відгукнувся на прохання Посольства України в США посприяти в організації в Україні двотижневих таборів на відпочинковій базі в селі Добринів, Рогатинського району, Івано-Франківської області для 200 дітей-сиріт, батьки яких загинули на війні в зоні АТО, а також для дітей-біженців із зони бойових дій.

Табори будуть відпочинково-виховними. Перша група (80 дітей-сиріт вояків Національної гвардії та міліції) відпочиватиме два тижні, починаючи з 5-го червня нинішнього літа. Кошт таборів – понад 24 тисячі доларів. ЗУАДК відповідає за транспорт, покриває вартість проживання в таборі та спортивно-відпочинкової програми: екскурсії, ігри, мистецькі уроки, розваги та заняття з психологічної реабілітації, що є надзвичайно важливим для цих дітей.

ЗУАДК народився 70 років тому з доброти й заради до-

бродчинства. Дорогі добродії! Тож не будьмо байдужими й цього разу, відгукнімося, допоможемо своїми жертвами спільно здійснити такі потрібні табори для дітей, батьки яких полягли за Україну. Ми віримо, що в цих дітей-сиріт залишилися ми з вами, – ті, хто підтримає й допоможе.

Детальніша інформація:
ЗУАДК. 1206 Cottman Ave.,
Philadelphia, PA 19111
Tel: 215-728-1630;
електронна адреса:
uuarc@verizon.net;
веб-сторінка: www.uuarc.org

КОНЦЕРТ У ЧОТИРИ РУКИ

Фото на згадку. Союзянки 113-го відділу СУА з піаністами Анною та Дмитром Шелестами (в центрі)

30 травня в Українському музеї в Нью-Йорку відбувся добродійний концерт піаністів Анни та Дмитра Шелестів, організований 113-м відділом Союзу українців Америки.

Концерт було приурочено 10-літтю переїзду Українського музею до нового приміщення. У цій приземлено побутовій фразі насправді дуже піднесений зміст. Український музей із затишного, але маленького тісного приміщення на Другій авеню переселився у новозбудований модерний будинок на 6-й вулиці й перетворився на одну з найпривабливіших українських «візитівок» Америки. 113-й відділ Союзу українців Америки під головуванням відомої мисткині Ілони Сочинської, який вирішив відзначити цю дату концертом класичної музики, впродовж багатьох десятиліть залишається одним з найелегантніших і найвідданіших музеєві союзянських відділів. А Анна й Дмитро Шелести, за словами «Нью-Йорк таймс», великі майстри видобувати з фортепіано музику «вогненної чутливості й теплого дотику», додали цьому святкуванню піднесеного звучання – більшість композицій

було блискуче виконано ними в чотири руки. Пролунали твори Левка Ревуцького (Увертюра до опери «Тарас Бульба»), Миколи Лисенка («Хлопче-молодче...»), Джорджа Гершвіна (Рапсодія в синьому), Мирослава Скорика (Три екстравагантні танцювальні мелодії).

– Українській громаді ще належить цих піаністів відкрити, як одного дня відкрила для себе їх я, – сказала в інтерв'ю нашому тижневику Інна Базилевська, яка й ініціювала концерт подружнього дуету Шелестів в Українському музеї. – Ми з чоловіком просто прогулювались «фортеп'яним кварталом» біля Центрального парку. Ті, хто любить музику, добре знають це місце – там продають професійні музичні інструменти й у невеликих залах-галереях відбуваються концерти. Почули чудову музику й пішли на її звуки. Запитали, хто це грає, з'ясувалося, українці з Харкова. Талановиті, молоді, але вже знані.

Анна й Дмитро родом з Харкова, навчалися в одній музичній школі, знають один одного з 12-літнього віку. До Америки приїхали як обдаровані діти на запрошення відомих музичних шкіл, щоб продовжувати своє навчання й професійну кар'єру. У кожного з них за плечима перемоги та лауреатство на міжнародних конкурсах, успішні сольні концерти й виступи зі знаменитими симфонічними оркестрами. З 2011 року вони щорічно виступають на сцені Карнегі-голу. А після одруження в 2007 році дует Шелестів у шанувальників класичної музики найчастіше асоціюється з фортеп'яним виконанням у чотири руки.

Фортеп'яно (не як експонат) в Українському музеї з'явилося зовсім недавно – як щедрий дарунок приватних жертводавців. Вслід за ним народилася й нова програма – концертів класичної музики. А після успішного бенефісу Анни й Дмитра Шелестів, без сумнівів, концерти класичної музики стануть в Українському музеї доброю традицією.

Катерина Боруш

УКРАЇНЦІ АМЕРИКИ – ШПИТАЛЯМ УКРАЇНИ

Активісти столичного Вашингтона та інших міст північного сходу США надіслали до України контейнер з медичним обладнанням вартістю майже півмільйона доларів.

Зібрана гуманітарна допомога вирушила з порту Норфолк, що у штаті Вірджинія, морським шляхом до Одеси. До кінця червня вона має бути доставлена до шпиталів, у яких лікуються бійці із зони АТО. Організатори цієї акції – «Фундація Україна-США», Brother's Brother Foundation та окремі активісти, які об'єдналися заради доброї справи. Серед них і американські лікарі, які вирішили допомогти українським колегам та їхнім пацієнтам.

Серед зібраного – медичне обладнання, знеболюючі препарати, ходунки, інвалідні візки, милиці та матеріали, які знадобляться в операційних. З Одеси після розмитнення контейнер має надійти до Києва, де організація «Кожен може» розподілить гуманітарну допомогу між лікарнями Артемівська, Маріуполя, Сіверодонецька й Дніпропетровська.

Прес-служба
Фундації
Україна-США

ПЛАНЕТА ЗЕМЛЯ

Всесвітній день охорони довкілля було засновано Генеральною Асамблеєю ООН в 1972 році й з тих пір він щороку відзначається всім світовим співтовариством. Приводом до проведення цієї всесвітньої акції послужило звернення, що надійшло 11 травня 1971 року генеральному секретареві ООН. Його підписали 2200 діячів науки й культури з 23 країн світу. Вони попереджали людство про безпрецедентну небезпеку, яка загрожує нашій планеті в зв'язку з безпрецедентним забрудненням навколишнього середовища. «Або ми покінчимо із забрудненням, або воно покінчить з нами», – так рубка було поставлене питання в цьому зверненні.

В 1972 році в Стокгольмі відбулася Всесвітня конференція із захисту навколишнього середовища, на якій були присутні повноважні представники 113 держав світу. Учасники конференції ухвалили рішення про щорічне урочення Всесвітнього дня охорони довкілля 5 червня.

Цей день є однією з нагод привернути увагу світової громадськості до проблем збереження навколишнього середовища, бо інакше людство чекає загибель.

Із розвитком цивілізації та науково-технічного прогресу, бурхливим зростанням кількості населення на Землі, обсягів виробництва та його відходів проблеми взаємин між природою та суспільством загострилися до критичної межі. Страшніми стали голод, отруєні річки та моря, задушливе шкідливе повітря у великих промислових центрах, загублені ліси, сотні зниклих видів тварин і рослин, загроза кліматичних аномалій, ерозія та майже повне виснаження ґрунтів у аграрних районах.

Екологічна криза грізно нависла над усім світом, вона вже «схопила нас за горло». «Екологічна бомба» уповільненої дії, яку ми, всі країни й народи, посилено починаємо «вибухівкою» із відходів виробничої діяльності, здатна спустошити наш спільний дім – планету Земля, перетворивши її на безлюдну пустелю.

Ліквідація глобальної екологічної кризи є на сьогодні найважливішим завданням людства. Ми, люди XXI століття, майже ненароком для себе раптом опинились у подвійній

ролі свідків і винуватців катастрофічних змін у навколишньому середовищі. Ми бачимо це, розуміємо, що це дуже серйозно, але чому ж тоді не припиняється цей страхотливий «марафон», що неминуче веде людство до загибелі? Чи знайдуться сили, що здатні зупинити руйнівні процеси й відродити надію на майбутнє?

Наукові досягнення створили ілюзію про майже повну керованість світом, однак господарська діяльність людського суспільства, екстенсивне використання природних ресурсів, величезні масштаби відходів – все це входить в протиріччя з можливостями планети (її ресурсним потенціалом, запаса-

ми в приміських лісах, їх занесено до Червоної книги. А хто не бачив, як у натовпі деінде та й майне величезний варварський оберемок цих рідкісних квітів. Це означає, що відпочиваючі все-таки знайшли й видерли останні квіточки, які через годину зав'януть, а діти цих «любителів природи» будуть милуватися в приміському лісі хіба що осотом і чортополохом.

За тисячоліття людської цивілізації безліч видів тварин і рослин було бездумно знищено. Сучасна людина керується тією ж логікою, що й її пращур, «освоюючи» біологічні ресурси Світового океану. Адже ми діємо за принципом наших

ЯКБИ ЛІСИ Й МОРЯ ВМІЛИ ГОВОРИТИ, ВОНИ БЕЗУСТАНУ КРИЧАЛИ Б: «РЯТУЙТЕ!»

5 червня відзначається Всесвітній день охорони довкілля

ми прісних вод, здатністю самоочищення атмосфери, вод, річок, морів, океанів).

Протягом століть людина безконтрольно брала все, що давала їй природа. Але, здається, природа хоче «помститися» за кожний необдуманий крок людей. Досить згадати лише деякі приклади: озеро Байкал, Аральське море, Ладозьке озеро, Чорнобиль, БАМ, меліорація та інші.

Те, що людина зробила з навколишньою природою, вже за своїми масштабами катастрофічно. Якби моря й ліси вміли говорити, то вони безустану кричали б: «Рятуйте!». Вода – основа життя на Землі – забруднюється вже в повітрі, забруднена й сама атмосфера, знищено мільйони гектарів лісів, родючих ґрунтів, отрутохімікатами й радіоактивними відходами заражена планета, величезних розмірів досягло обезліснення і опустелювання та багато, багато іншого.

Головні проблеми в можливостях планети впоратися з відходами людської діяльності, з функцією самоочищення й ремонту. Руйнується біосфера. Досить великий ризик самознищення людства в результаті власної життєдіяльності.

Людина – частина природи, й найбільш небезпечні для нашої планети катастрофи й забруднення навколишнього середовища пов'язані саме з нею. Аномалія людської свідомості – це бездумне, споживацьке ставлення до природи та її багатств. Людина влаштована так, що часто-густо мислить лише категоріями сьогодення, а не майбутнього. «А мені так хочеться!». За прикладами далеко ходити не треба. Згадаймо, що весняні крокуси, конвалії, фіалки давно вже стали рідкіс-

ми палеолітичних предків: спочатку вибили китів, потім цінні види риб, а сьогодні вилучаємо мойву, минтая й ставриду. Вирощування цінних видів морських тварин і рослин, так звана марікультура – це жалюгідні крихти до світового обіду. Тобто, ми відрізняємося в цьому питанні від наших предків лише тим, що б'ємо китів з гармат, а рибу вилучаємо кілометровими нейлоновими волоками.

За останні десятиліття широкого поширення набули такі процеси, як забруднення води, ґрунту й повітря, опустелювання земель, знищення лісів і т. ін. Виникли такі специфічні явища як кислотні дощі. Неприятливі екологічні явища перетворились на суттєвий елемент життєдіяльності людства, здійснюючи відчутний вплив на різноманітні сторони людської діяльності: економіку й політику, моральний стан і здоров'я людини і багато, багато іншого...

Основними джерелами антропогенного забруднення середовища є виробники енергії (ТЕС, АЕС, ГРЕС, сотні тисяч котельних), усі промислові об'єкти (в першу чергу металургійні, хімічні, нафтопереробні, цементні й целюлозо-паперові комбінації), екстенсивне, перехімізоване сільськогосподарське виробництво, військова промисловість і військові об'єкти, автотранспорт та інші види транспорту (морський, річковий, залізничний, повітряний), гірниче виробництво. Вони забруднюють довкілля сотнями токсичних речовин, шкідливими фізичними полями, шумами, вібраціями, надмірним теплом.

Першоджерелом і першопричиною бурхливого розвитку глобальної екологічної кри-

Міні-моделлю того, що може статися з нашою планетою, є Аральське море, яке з азійської перлини перетворилося на безплідну й мертву пустелю

зи є, як вважають міжнародні експерти, демографічний вибух, що неодмінно супроводжується збільшенням темпів і обсягів скорочення природних ресурсів, нагромадженням величезної кількості відходів виробництва й побуту, забрудненням довкілля, глобальними кліматичними змінами, хворобами, голодом, вимиранням.

З розвитком хімії, металургії, енергетики і машинобудування світові почали загрозувати відходи від синтетичних пральних порошків, нафтопродуктів, важкі метали, нітрати, радіонукліди, пестициди та інші шкідливі речовини, що не засвоюються мікроорганізмами, не розкладаються, а накопичуються тисячами тонн у ґрунтах, водоймищах, підземних водах.

Протягом останніх 80 років з надр Землі було видобуто корисних копалин більше, ніж за всю попередню історію людства. Нині лише в результаті спалювання паливних ресурсів у атмосферу планети щорічно потрапляє понад 22 млрд. тонн (!) двоокису вуглецю. Щорічно світова промисловість скидає в річки понад 160 куб.км шкідливих стоків, щорічно в ґрунти людством вноситься 500 млн. тонн мінеральних добрив і близько 4 млн. тонн пестицидів, більша частина яких осідає в ґрунтах або виноситься поверхневими водами в річки, озера, моря та океани. За останні 45 років використання мінеральних добрив зросло в 43 рази, а отрутохімікатів – у десять разів.

Це однією, не менш важливою, ніж попередні проблеми, є проблема відходів. Збитки від них – це не лише величезні площі землі, зайняті звалищами, териконами, шлакосковищами та ін. (наприклад, на площі, де розташовані звали-

ща навколо Нью-Йорка, можна було б побудувати місто з населенням 3 мільйона осіб), а й смертельні дози різних токсикатів та дими й пилюка від них. Здавалося б, дрібниця – биті люмінесцентні лампи на звалищах. Але кожна така лампа містить 150 мг ртуті, що здатна отруїти майже 500 куб.м повітря.

До основних антропогенних забруднювачів довкілля, крім вищезазначених, належать також різні шуми від виробничих підприємств, транспорту, іонізуюче випромінювання, вібрації, світло-теплові впливи...

В наш час особливо підвищилася роль людини на атмосферу. Повітряна оболонка Землі є однією з найголовніших умов життя. Без їжі людина може жити місяць, без води – лише тиждень, але без повітря людина не зможе проіснувати більше двох хвилин. Маса атмосфери колосальна. Проте, атмосферне повітря можна вважати невичерпним природним ресурсом лише умовно, адже людині для життя потрібне повітря певної якості. А під впливом антропогенного фактора його хімічний склад і фізичні властивості дедалі погіршуються – на Землі вже практично не залишилося таких ділянок, де повітря зберігало б свою первісну чистоту та якість.

Це тільки кілька окреслених проблем, які спонукають нас, відзначаючи Всесвітній день охорони довкілля, до дії. Людство стоїть на порозі прірви, яку само ж і викопало. Не впасти в неї йому допоможе тільки здоровий глузд і солідарність усіх землян перед спільною загрозою.

Григорій Збіглий,
кандидат географічних наук
Спеціально
для «Нової газети»

ЛИСТОНОША «НГ»

Наша адреса:

"NOVA ГАЗЕТА"

64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374

E-mail:

vlabunsky2002@yahoo.com

ПУТІНСЬКИЙ ШАБАШ НА БРАЙТОНІ

Доброго дня, шановна редакція!

9 травня на Брайтоні пройшов парад ветеранів Другої світової війни. Сам парад виглядав як жалюгідне шоу. Але не тому, що ветерани, через вік і хвороби ледь могли тримати крок. Зовсім ні. Виглядало це «шоу» не стільки жалюгідним, скільки огидним, тому що прийшло багато путіноїдів, які наче-пили георгіївські стрічки і тим самим підтвердили, що насправді в США існує прокремлівська п'ята колона.

Злобні обличчя промосковських холуїв викрилися під час акції однієї молодої людини, яка принесла друковані листівки із закликом не вдягати «колорадські стрічки». Я попросив одну таку листівку й надсилаю її до вашої газети, яка, знаю, не побоїться її надрукувати.

Дуже хочу підкреслити, що цей одинокий хлопець виявився євреєм, який не побоявся піти в саме лігво цих брай-

НЕ ПРИКАСАЙСЯ К КОЛОРАДСКОЙ ЛЕНТЕ!

Знаете ли вы что:

Эта лента является изобретением черносотенцев России которые совершали еврейские погромы
Эта лента использовалась войсками Власова которые были союзниками Гитлера
Эта лента стала символом грязной кровавой войны преступного путинского режима против независимой Украины

Эта лента используется отпетыми головорезами незаконных ДНР и ДНР - ублюдками которые:

*сбили малайзийский пассажирский Боинг под Донецком
*уничтожили более шести тысяч граждан Украины.

*насилуют,

*грабят украинские города.

Эта лента стала символом незаконной аннексии Крыма, что аналогично гитлеровско-сталинским захватам в Европе в 1939- 45м годах
И ВЫ ДУМАЕТЕ, ЧТО ПОСЛЕ ВСТУПЛЕНИЯ В РЯДЫ РАШИСТОВ У ВАС БУДЕТ ЧИСТАЯ СОВЕСТЬ И МОРАЛЬНЫЙ ОБЛИК?

ПОДУМАЙТЕ ПРЕЖДЕ ЧЕМ ПОВЕСИТЬ ЭТУ НЕЧИСТЬ СЕБЕ НА ГРУДЬ

НЕ УПОДОБЛЯЙТЕСЬ ПРОКРЕМЛЕВСКИМ ПОДОНКАМ !

НЕ СТАНОВИТЕСЬ РАШИСТАМИ И ВАТНИКАМИ !

тонських путінців і спробувати пояснити цим зомбованим совкам, які втекли до Америки від «переслідувань радянського режиму» як політичні біженці, чому погано перетворювати день пам'яті загиблих у війні на путінський шабаш на кістках.

Дуже прикро, що в Брукліні серед іммігрантів такі популярні ідеї сталінізму, тим більше серед євреїв, яких життя при сталінщині повинне було б навчити, що таке тиранія і що таке комунізм. Але, на жаль, тих, хто може їм сказати про це прямо у вічі, в Брукліні одиниці. І тому я дуже вдячний тому безіменному сміливому молодому хлопчині, який не побоявся піти проти більшості. А Вас, пане Лабунський, дуже прошу надрукувати мого листа й листівку, щоб люди знали, що українці й євреї мають багато спільних поглядів і точок співпереживання.

Щиро ваш,
Григорій Кушнір
Бруклін

У ЖИТТІ МОЇХ
СУСІДІВ НІЧОГО
НЕ ЗМІНИЛОСЯ...

Доброго дня, дорогі друзі!

Давно вже не писав. А вчора у моїх сусідів були чи то іменини, чи то якась інша okazія. Було море дорогих авт і море московської музики. Разом з гумористичним «Кварталом-95» і московським поп-ом, який те веселе дійство освячував. За цей страшний, трагічний рік у житті моїх сусідів нічого не змінилося... Грає музика, регочуть гості, вгинаються від наїдків столи... А радіо тим часом передає, що загинув ще один наш солдат, і ще один, і ще один, і двоє чи троє мирних жителів. А якийсь терорист вимагає віддати Маріуполь без бою, бо в них немає виходу до моря і... чорної ікри. І я не витримав - написав. Ще не усвідомив, що саме, але писав серцем: «Я сиджу і слухаю музику. Слухаю веселу музику. Слухаю веселу, а чую печальну. Як вселюдське горе, як вселюдська трагедія, що проходить крізь моє серце і мені хочеться лише одного: померти своєю смертю, щоб більше не чути десь за будинком сусіда зовсім іншу музику, зовсім інші слова і зовсім інші пісні. Сумні пісні. Десь на майдані, десь на сільській вулиці, десь на новому цвинтарі іншу музику. З іншими словами, сумними, болісними: «Гей, пливе кача по Тисині... Пливе кача по Тисині...» Я вслухаюся й чую:» Сам не знаю де погину, сам не знаю де погину...» І я молюсь, прошу Господа Бога зупинити їх. Моїх сусідів. Дати можливість отямитися. Не треба сьогодні цієї музики. Не треба! Музики під канонади «Градів» і «Смерчів»... І я починаю вікно. Я хочу тиші. Під блакитним небом. Під золотим сонцем. І повернення наших солдатів. З усіх фронтів. З усіх - усіх. Без «русского міра»...»

З незмінною повагою до Вас,
Олег Черногуз
Київ

ВВІЧЛИВІ МАЛОРОСИ

Нещодавно я ходив до нашої нью-йоркської кредитової кооперативи владнати деякі справи. Натрапив на службовця-новоприбулу особу, котра обслуговує «особливі справи». Почали ми лагоджувати мої справи. Раптом задзвонив телефон. Пані, яка мене обслуговувала, підняла слухавку. На іншому кінці особа, мабуть, розмовляла російською мовою. Моя помічниця без найменшої паузи перейшла на російську також. Розмова тривала менше п'яти хвилин. Після її закінчення я не витримав і звернув увагу пані на те, що в українській кредитівці, мабуть, повинні послугуватися тільки англійською та українською мовами. Вона відповіла, що якщо член кредитівки не знає української чи англійської, а працівник кредитівки знає російську, яку він чи вона розуміє, то чому б не послугуватися загальнозрозумілою мовою.

Особисто на мене російська мова завжди тисне (чи точніше переслідує) психологічно. Тому кажу їй, що така філософія наших людей разом з жорстоким російським знущанням над українцями, довела до того, що нашу мову майже зовсім знищили, а з нас зробили малоросів. Тому й Путін каже, що українці - це не справжня нація. Вона відповідає, що більша проблема - це наші олігархи. Я тоді трохи знервувався, але стримався і закінчив словами: «Це Ваша політика». А жінка відповідає, що моя політика така сама, як і ваша.

Цей випадок не рідкісний. Раніше, ще до приїзду новоприбулих з України, до Америки приїхало чимало новоприбулих з Польщі. Багато поляків жили й живуть на нашому «давнтавні». Правдоподібно, задля власної вигоди, бо наші кредитівки

- єдині на «давнтавні» виплачують вищі дивіденди, ніж американські банки. Часто випадало, що їх обслуговували новоприбулі українці з Польщі. Незважаючи на те, що над ними в Польщі знущалися поляки за їхнє українське походження, вони майже всі без винятку в кредитівці переходили на польську мову, щоб догодити польським клієнтам.

Мушу признатися, що за натурою я трохи люблю конфлікти і, мабуть, тільки тому став членом польської кредитової кооперативи на Грін-пойнті в Брукліні. Я кілька раз їздив туди, щоб переконатися, чи поляки такі самі ввічливі, як наші. Там я почав розмову українською мовою. Мені відповіли кількаразово, що не розуміють, і їхня кредитівка надає послуги тільки англійською або польською мовами й жодного разу не продовжили спілкуватися польською, погодившись, що я розмовлятиму українською. Правда, я не витримав і вийшов, але перед тим сказав майже все, що думаю з цього приводу. І не лише тихенько, собі під ніс.

Подібну чемність у бік польської мови я не раз зауважував і в нашому українському «давнтавні». За фахом я адвокат і довго тримав адвокатське бюро в нью-йоркському українському «давнтавні». До мене приходили різні клієнти, включно з росіянами, а особливо - поляки. Коли я говорив з ними українською мовою, найбільш ввічливі відповідали мені своєю рідною мовою. Інколи відповідали поганою англійською - тоді і я переходив на англійську, хоча для кращого розуміння справи використовували також і рідні мови. Українська та польська розмовні мови відносно подібні, а з ро-

сійською, знаючи українську, можна справитись і поготів.

Але був один особливо цікавий пан, який залишився моїм клієнтом на довгі роки. При першій зустрічі він розпочав розмову польською мовою, я відповів українською. Раптом він запитав, чому я не розмовляю польською. Я відповів, що в моїй родині немає нікого з польського роду, ніколи цієї мови не вивчав і тому не розмовляю, але багато чого розумію й, якщо йому важко розуміти українську, то можемо перейти на англійську. Й додав, що якось провів півторагодинну зустріч у Варшаві з Президентом Польщі Кваснєвським. При нашій зустрічі були перекладачі, але ми ними не послугувалися, кожен розмовляв рідною мовою й обидва - і Президент Польщі, і я дуже добре порозумілися. Подаючи цей приклад своєму польському клієнтові, я зауважив: «Президент Польщі - розумний чоловік і не є шовіністом». Від того часу, більше десяти років, впродовж нашої співпраці, мій клієнт розмовляє по-польськи, а я - по-українськи й ми добре розуміємо один одного.

Тобто, висновок такий: не можна бути шовіністом (і, мабуть, у нас, українців, немає такої небезпеки), але не треба бути й рабом, дозволяючи шовіністам використовувати задля приниження і себе, й свою мову. На жаль, наші сусіди по обидва боки кордону мають схильність до шовінізму (хоча б тому, що вони нас окупували, а ми їх ніколи), а ми здебільшого маємо схильність до рабства, жертвою якого, зрештою, є і наша мова, і наша історія, і наша національна гідність.

Аскольд Лозинський
Нью-Йорк

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Міст імені Верразано тісніше поєднав Стейтен-Айленд з Нью-Йорком

ОСТРІВ СКАРБІВ СТЕЙТЕН-АЙЛЕНД

Наша довідка: Стейтен-Айленд (Staten Island) – з 1 січня 1898 року округ у місті Нью-Йорк, найпівденніша частина штату Нью-Йорк. У 1609 році Генрі Гадсон оголосив острів голландською торговельною територією, назвавши його Статен-Ейландт (голландською – Staten Eylandt) на честь парламенту Північнонідерландської конфедерації – Генеральних штатів (Staten-Generaal). Від «великої землі» (штату Нью-Джерсі) відділений протоками Артур-Кілл та Кілл Ван Кулл і сполучений мостами Бейон, Аутербридж Кроссінг і Готалз, а з нью-йоркським Брукліном – мостом імені Верразано через протоку Нерровз. Площа – 151,5 кв. кілометрів суходолу (включаючи п'ять дрібних острівців) і 114,5 кв. км акваторії. Населення – 475 тисяч осіб, з яких італійці становлять 35 відсотків, ірландці – 14%, німці – 5,7%, поляки – 3,5%, українці – 1,5%, інші вихідці з СРСР – 3,8%.

Стейтен-Айленд називають «спальним» районом Нью-Йорку та його «легенями». У 1960 році після дебатов стосовно організації на острові заповідника було створено найбільшу в Нью-Йорку паркову зону – Грін белт (Зелений пояс). Про деякі нюанси життя на цьому острові в 2009 році режисером Джеймсом Де Монако було знято художній фільм «Стейтен-Айленд».

Феррі – одна з візитівок Стейтен-Айленда

На узбережжі Нью-Йоркської бухти, за три кілометри на південь від Бей-стріт, стоїть дім в старої голландської стилі, якому майже два з половиною століття. Родина Остенів купила його в 1844 році, розширила, перебудувала й назвала Clear Comfort. Місце зворушливе й печальне. З цього обійстя добре видно судна, що пропливають уздовж острова. Їх бачила й дівчинка, яка народилася тут 23 травня 1866 року. Еліс була єдиною дитиною у великій родині, яка жила в цьому домі. Один з її дядьків Освальд Мюллер був професором хімії, саме він подарував племінниці на її десятиліття фотоапарат – дерев'яний ящик з розсувними міхами. В темній коморі на другому поверсі Еліс влаштувала фотолaboratorію, яка стала сенсом усього її життя. На велосипеді з величезною камерою за плечима вона об'їздила весь острів, фотографуючи торговців рибою, перекупок, поліцейських, вуличних хлопчаків, іммігрантів, які прибували на Карантинну станцію... Одну серію знімків зроблено для жіночої книги практичних порад катання на велосипеді. Вона дає рекомендації, як сідати на веломашину, натискувати на педалі, злізати з неї, якщо жінка вбрана в довгу сукню.

До кінця ХХ століття родина вимерла й Еліс залишилася сама в цьому домі. Так само фотографувала буття Стейтен-Айленда й жила на проценти від спадщини. Але Велика депресія «з'їла» останні її припаси. Щоб вижити, Еліс продала столове срібло, родинні прикраси, старовинні картини, аж доки одного дня не продала весь дім за 600 доларів, переселившись до прихистку для злидарів. Один з приятелів родини Остенів – Лоринг Макміллан, який пізніше стане істориком Стейтен – Айленда, на щастя, зберіг кілька тисяч негативів Еліс. У 1950 році журнал «Лайф» опублікував шість сторінок її світлин і виплатив гонорар, який дозволив немісній Еліс Остен перебраться до приватного старечого дому. Через вісім місяців вона померла. Поховали її на Стейтен-Айленді. А в будинку Остенів пізніше відкрили музей її імені – Alice Austen House Museum, де на старих світлинах, в промовистому мовчанні старих меблів можна прочитати минуле й спробувати зрозуміти тих людей, які жили на цій землі задовго до нас.

П'ять століть тому цей окраєць суходолу населяли індіани племен гакенсаків і раританів, що належали до індіанської племенної групи делаверів. У квітні 1524 році острів відвідав італійський мореплавець Джованні Верразано, пропливаючи через протоку Нерровз, що розділяє сучасний Стейтен-Айленд і Бруклін. Але відкрив його для решти «великої землі» інший знаменитий європеєць – Ген-

рі Гадсон, який приплив сюди у вересні 1609-го в пошуках північно-західної протоки, оголосив острів голландською торговельною територією, назвавши його Статен-Ейландт (гол. – Staten Eylandt) на честь парламенту Північнонідерландської конфедерації – Генеральних штатів (Staten-Generaal). І хоча першу голландську угоду про нову колонію Нідерландів було підписано в Мангетені в 1620 році, Стейтен-Айленд залишався неколонізованим голландцями протягом багатьох десятиліть. У 1639-1655 роках голландці зробили три спроби встановити постійний контроль над островом, але кожного разу зазнавали поразки через конфлікти з місцевими індіанськими племенами. Лише в 1661 році в селищі Ауде-Дорп (Старе село) вперше було досягнуто угоди про постійне голландське володарювання, та й то лише на південь від Нерровз, недалеко від району Південного пляжу (South Beach), де мешкала невелика група валлонів і гугенотів – вихідців з Нідерландів.

У листопаді 1683-го «Статен Айлендт» перейменували на Річмонд-каунті – на честь герцога Річмондського, незаконного сина англійського короля Чарльза II. На острові мікрорайони Річмондтаун і Тотенвіл і досі називають «Старим містом». Територіально Стейтен-Айленд збігається з округом Річмонд і тому аж до 1975 року називався Borough of Richmond, притому, що міським районом Нью-Йорка він став ще в 1898-му. Заснований наприкінці XVII століття Річмондтаун був адміністративним центром острівного графства. Сьогодні тут на сорока гектарах збереглися 26 історичних споруд. Деякі доставили з інших куточків острова й відреставрували в стилі оригінальних будівель тієї епохи. Наприклад, дім Вурлезера – один з найстаріших на території Америки будинків, у яких містилися колись початкові школи. Є в Річмондтауні крамниці в старої голландської колоніальному стилі, кузні, де кували реманент, зал суду XIX століття... В Історичному музеї Стейтен-Айленда представлено 300-літню

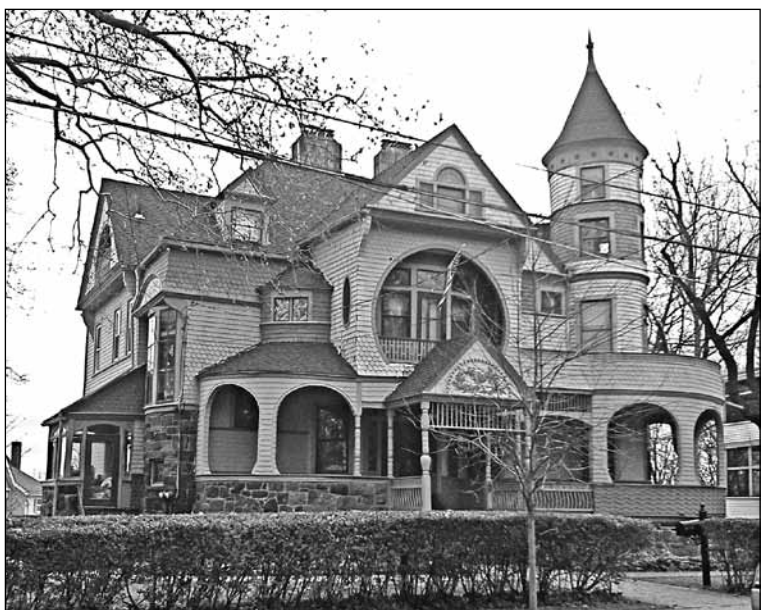
біографію цього острова. Давній реманент, порцеляна, плуги розповідають про віхи життя й людські долі. Щороку ту епоху, яка давно стала історією, повертають до життя, втілюючи в театралізовані вистави в реконструйованому місті, яке стає сценою для загальнонаціональних подій минувшини – тут відбуваються «війни» між Північчю й Півднем, дні янкі, свята морозива, великодні «полювання» за крашанками, національні ярмарки...

Адміністрацію «боро» можна знайти в сучасному будинку морського вокзалу Сент Джордж. Від цієї пристані щоп'ятнадцять хвилин – півгодини відходять пороми «феррі», які сполучають острів з іншими районами й острівцями Нью-Йорка. Півгодинна подорож безплатним феррі (без перебільшень і без іронії, навіть з огляду на трагічні сторінки в історії цих «суден»), незабутня. Синьо-жовті «феррі» – один із символів Стейтен-Айленда. Щороку ним послуговуються до 20 мільйонів пасажирів. Пором пропливає повз Статую Свободи, міст імені Верразано,

хмародери Нижнього Мангетена... Велике бачиться на відстані. І стає ще величнішим. І це також один із «козирів» мешканців острова – в Нью-Йорку краще працювати, а жити спокійніше й дешевше – на Стейтен-Айленді. Сьогодні багато українців з найновішої хвилі, доробившись до статків середнього класу, дедалі частіше купують хати саме на Стейтен-Айленді.

Багато з тих, хто ніколи тут не бував, або бував лише проїздом з Брукліна через міст Верразано до Нью-Джерсі, при згадці Стейтен-Айленд відразу ж крутять носом і вигукують: «Та це ж всеамериканський смітник!» І це правда. Але не вся. Більш як півстоліття (з 1947 до 2001 року) на Стейтен-Айленді знаходилося гігантське міське звалище, яке закрилося лише на початку II тисячоліття. За період його існування сюди було вивезено більше 2 мільярдів тонн (!) сміття. Це, звісно, не додало «здоров'я» довкіллю, але й не перетворило острів на руїну, непридатну для життя – сьогодні тут проходить «Зелений пояс» із сотнями гектарів лісів, полів, озер, боліт... А сам острів називають «легенями Нью-Йорка».

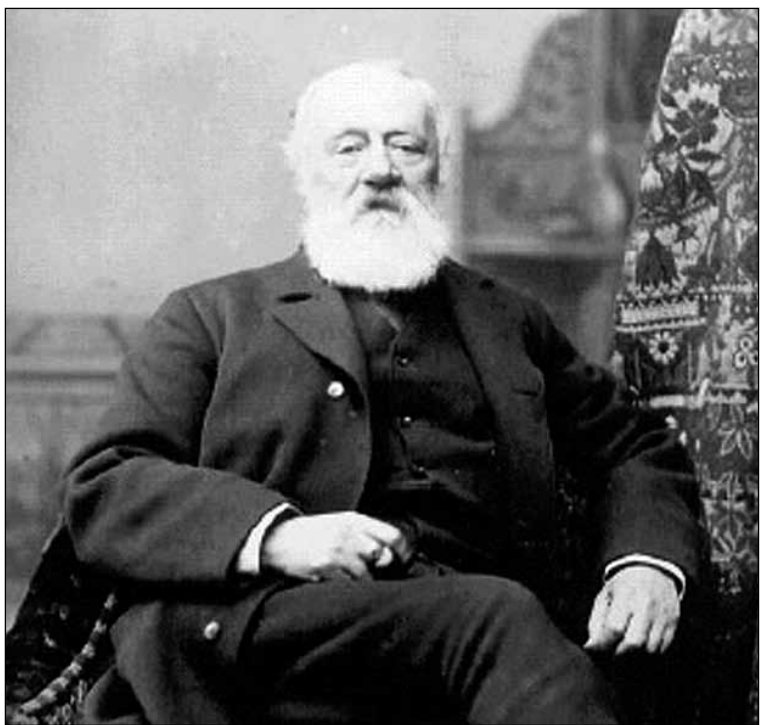
Користуючись всіма привілеями великого міста, Стейтен-Айленд продовжує зберігати неповторне відчуття «одноповерхової Америки». П'ять століть тому індіани інакше як «забута богами земля» цей окраєць суходолу не називали. Урагани викликали тут страхітливі повені, на зміну зливам приходила засуха... Доволі скептично ставилися до острівного життя й перші нью-йоркські мери – Томас Віллет, Томас Деллавал, Корнеліус ван Стівик... Один пропонував побудувати тут в'язницю, інший – закритий шпиталь, третій – взагалі віддати на відкуп індіанам і нехай роблять, що хочуть. Одне з найбільших бід острова – стихійні лиха. У 1950 році страхітливий шторм на День подяки знищив сотні бунгало в районах Тоттенвіл, Саут-Біч, Мідленд-Біч, а невеличкі будиночки, які нью-йоркці вважали своїми «літніми резиденціями», разом з підмурками хвилею знесло в море. Ураган Гейзель 1954 року був найбільш непередбачуваним і пройшовся по всій території острова, не пожалівши навіть глибини. Після чого стало очевидним, що безпечних місць на острові немає.

Старе місто

Історія Стейтен-Айленда на одній зі світлин Еліс Остен

Знаменитий островитянин – винахідник телефона Антоніо Меуччі

Раніше, 54 роки поспіль, на цьому місці було головне сміттєзвалище Нью-Йорка. Тепер тут Фрешкілс-парк

Смерч Донна 1960 року затопив десятки малих бізнесів – усі прибережні ресторани, клуби й готелі. Вода спала тільки через два тижні. Тайфун «Гледіс» 1964 року валив на асфальт людей, розкидав поштові скриньки й сміттєві кошики по всьому острову. Буря 1985 року розкидала сміття з місцевого сміттєзвалища по всьому острову, санітарній службі довелося працювати 72 години, аби очистити територію. Грудневий шторм 1992 року за півгодини до щенту зруйнував прибережний мікрорайон Оквуд. Тропічна злива «Флойд» 1999 року залляла три чверті території Стейтен-Айленда. Ураган «Ізабель» 2003-го залишив кілька сотень домів без електрики на цілий тиждень. Потім уже на нашій пам'яті були урагани Айрін та Сенді...

Спальний острів, однак, має свій незалежний характер. Саме тому час від часу його називають «Техасом Нью-Йорка». За останні двісті років п'яте боро «столиці світу» не раз погрожувало вийти зі складу міста й оголосити незалежність (у 1993 році за це проголосувало 65 відсотків його мешканців, але результати референдуму визнали неправосильними). Його політику впродовж століть визначала географія – територіально острів значно ближче розташований до Нью-Джерсі, ніж до Нью-Йорка. До 1964 року єдиним способом потрапити зі Стейтен-Айленда до Нью-Йорка був пором. Відкриття моста імені Верразано суттєво зблизило острів з рештою світу. Ще на початку XX століття мер Нью-Йорка Джон Глін вирішив поєднати береги затоки Нерровз. Тоді й з'явився план моста, відомого сьогодні всьому світові під назвою Верразано-брідж. Перші плани й креслення запропонував інженер Дейвід Стейнман в 1929 році, але тоді не знайшлося грошей на такий грандіозний проект. Лише в 1956-му Роберт Мозес, глава компанії Triborough Bridge and Tunnel Authority, з яким пов'язана активізація автомагістрального будівництва в Нью-Йорку, вирішив втілити цей проект у життя. Міст відкрили в 1964 році й назвали на честь італійського мандрівника Джованні да Верразано.

Автор проекту – Отмар Амман, який контролював спорудження восьми нью-йоркських мостів. Дві опори заввишки з 70-поверховий дім тримають висячий 1,3-кілометровий «простір». До спорудження у Великій Британії моста через Гамбер він був найдовшим підвісним мостом світу. Але в Нью-Йорку кажуть, що довжина моста 50 миль, маючи на увазі автомобільні «корки», які часто з об'єкту захоплення мостом перетворюють його на протилежність цього почуття.

Назвати міст на честь мореплавця Джованні да Верразано запропонувало італійське Історичне товариство США. Але Мозес відхилив його, посилаючись на те, що не знає такого й взагалі, хто зможе вимовити таке довжелезне ім'я. Пристрасті загострилися після вбивства Джона Кеннеді – міст запропонували назвати на його честь, але міська влада вирішила увічнити його в назві головного нью-йоркського летовища. Італійці продовжували любити свої інтереси серед політиків й, зрештою, губернатор штату Нью-Йорк Нельсон Рокфеллер підписав законопроект, за яким міст назвали іменем знаменитого італійця. Італійці провели цілу піар-компанію й навіть 17

квітня, коли Джованні да Верразано ввійшов у нью-йоркську бухту, оголосили Днем Верразано.

Але головний скарб острова – це люди. В тому числі й епохальні. На одній з колишніх тутешніх ферм є музей з дещо дивною назвою Музей Гарібальді-Меуччі. Здавалося б, ну, що може поєднувати цих двох таких різних італійців? Італія. Саме вона звела їх під одним дахом на Стейтен-Айленді. В один і той же період 1850 року, але різними шляхами вони прибули до Америки й оселилися на Стейтен-Айленді в фермерському домі одного італійця, який погодився дати землякам прихисток. Гарібальді прожив тут півтора роки, а Антоніо Меуччі до останнього свого дня – 18 жовтня 1889 року. Обидва вони були італійцями й легко знаходили спільну мову. Хоча в кожного було своє поле битви. Джузеппе Гарібальді, вічно гнаний з рідної землі, присвятив життя «боротьбі за Італію об'єднану і вільну від деспотизму». Антоніо Меуччі – пошуку передачі голосу з допомогою дротів. Саме він дійшов висновку про можливість перетворення звукової вібрації на електричні імпульси, що дозволило передавати голос на відстань з допомогою дротів. Якщо простіше – саме він винайшов телефон. Але лаври дісталися іншому. У 1817 році Меуччі подав заявку на патент свого винаходу – «телетрофона». Проте впродовж дворічного періоду не зміг відновити свій запит через те, що у нього не було 10 доларів. А в 1874 році зважився представити свій винахід великій американській телеграфній компанії «Вестерн Юніон», яка спочатку не виявила особливого зацікавлення, а потім заявила, що інформацію про винахід втрачено. Ще через два роки Меуччі зі здивуванням побачив у заголовках американських газет повідомлення про винахід телефону Гремом Беллом під патронажем фірми «Вестерн Юніон».

Меуччі помер у 1889 році на Стейтен-Айленді в злиднях і забутті. Сучасники так і не визнали його авторства на винахід, що зробив революцію в галузі комунікацій. Минуло ще сто років, доки Конгрес США спеціальною резолюцією номер 269, датованою 11 червня 2002 року, за поданням конгресмена Віто Фоссела запропонував своїм колегам «вшанувати досягнення італо-американського винахідника XIX століття Антоніо Меуччі та його роботу з винаходу телефону».

Дослівно це звучить так: «Приймаючи до уваги, що життєвий шлях Антоніо Меуччі, видатного італійського винахідника, був надзвичайним і трагічним, після імміграції до Нью-Йорка Меуччі продовжував з безперестанною енергією працювати над проектом, який розпочав ще в Гавані (на Кубі), – над винаходом у сфері електронного зв'язку, який він пізніше назвав «teletrofono»; у своєму будинку в Стейтен-Айленді він встановив лінію зв'язку, яка пов'язувала напівпідвальний поверх з першим, а пізніше, коли його дружина захворіла важкою формою артрити, він створив постійну лінію зв'язку між своєю лабораторією і спальнею дружини на другому поверсі; витративши заощадження на свою роботу, Меуччі не зміг комерційно використувувати свій винахід, хоча демонстрував його в 1860 році і опублікував його опис в нью-

йоркській газеті, що виходила італійською мовою; Меуччі не вивчив англійську мову настільки добре, щоб орієнтуватися в складному світі американського бізнесу; він не зміг знайти коштів, щоб сплатити за оформлення патенту, і тому вимушений був обмежитися заявкою, яку слід було відновлювати щороку, і вперше подав цю заявку 28 грудня 1871 року; пізніше Меуччі дізнався про зникнення працюючих моделей, сконструйованих ним, з лабораторії компанії Western Union і, живучи у той час на суспільну допомогу, був не в змозі відновлювати свою заявку: Александр Грем Белл, який проводив експерименти в тій самій лабораторії, де зберігалися матеріали Меуччі, в березні 1876 року отримав патент і згодом визнання як винахідник телефону; 13 січня 1887 року уряд Сполучених Штатів почав процес, щоб анулювати патент, виданий Беллу, на підставі того, що мав місце обман; і Верховний суд визнав це звинувачення виправданим і таким, що підлягає судовому розгляду; Меуччі помер в жовтні 1889 року, в січні 1893-го закінчився термін дії патенту Белла, і справу, як таку, що втратила практичне значення, було припинено без вирішення питання про справжнього винахідника телефону; якби Меуччі був в змозі платити по 10 доларів, щоб відновлювати свою заявку після 1874 року, ніякого патенту Г.Белл не отримав би. Палата представників Конгресу вважає, що життя й досягнення Антоніо Меуччі заслуговують оприлюднення і його досягнення повинні бути визнані».

Стейтен-Айленд – острів скарбів і багатьох можливостей. Наприклад, тут знайшов свій прихисток Центр тибетського мистецтва Жака Марше, заснований у 1945 році.

На крутому схилі пагорбу відтворено атмосферу будистського монастиря, де зберігається одна з найбільших у світі колекція творів тибетського мистецтва, музичних інструментів, театральних костюмів, ритуальних предметів. Щороку тут тибетські ченці проводять День урожаю, де розповідають про ритуали й традиції, пропонують страви тибетської кухні й діляться таємницями майстерності своїх ремесел. Але найбільша таємниця в тому, що Жак Марше – це насправді Жаклін Клобер, актриса, яка взяла собі чоловіче ім'я. Річ у тім, що її батько Джон Кобленц дуже хотів сина й вибрав ім'я ще до народження дитини. Але народилася донька, яку всі в родині все одно називали не Жаклін, а Жаком Марше. Дівчинка рано почала грати на сцені й їй дали сценічне ім'я Една Кобленц. Одружившись з Брукінгом Мангомером, вона народила троє дітей, але не змінила прізвище ні в першому шлюбі, ні в другому, коли стала дружиною хіміка Гаррі Клобера, з яким потім оселилася в 1920-ті роки на фермі в Стейтен-Айленді, захопилася філософією буддизму й почала колекціонувати тибетське мистецтво. У нью-йоркському театральному світі Жаклін Клобер усі знали як Жака Марше. Цим іменем вона назвала й свій мистецький центр. У пам'ять про свого батька й на знак пошани до того місця на планеті, яке дало їй душевну насолоду й сенс життя...

Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

Principal Office
851 Allwood Rd
Clifton, NJ 07012
973 471 - 0700

www.bankuke.com

Botany Village Office
237 Dayton Ave
Clifton, NJ 07011
973 772 - 0620

MORTGAGE SALE! Limited Time Offer!

Purchase Application Fee: \$0.00*

15% down payment with: **NO PMI****

15 Year Fixed Mortgage: **3.00% APR*****

20 Year Fixed Mortgage: **3.625% APR*****

30 Year Fixed Mortgage: **4.00% APR*****

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*1-4 Family owner-occupied. Application fee includes Underwriting Fee, Appraisal Report, and Flood Search Fee. Borrower will be responsible for his/her attorney's fee, and all settlements between buyer and seller. At closing borrower will be responsible for interim interest and funding of an escrow account for real estate taxes and homeowners insurance. Limited time offer.

**PMI is Private Mortgage Insurance.

***APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective May 18, 2015 and are subject to change.

Forum Discussion: Humanitarian Crisis in Ukraine: Surviving the War and Living After It

WW
WOUNDED WARRIOR
UKRAINE

In this forum, we will discuss the psychological trauma inflicted by the war on the combatants and the civilians and ways to address it. We will also present a non-profit organization that runs sessions of physiological rehabilitation for soldiers and civilians in Ukraine. The forum will include four panel participants and the Q&A session.

The panelists include:

Andrea Chalupa

Anders Corr

Philip Bednarczyk

Roman Torgovitsky

The event will be moderated by Prof. Iryna Vushko

WHEN: Saturday, June 13 2015 **TIME:** 5:00 PM

WHERE: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave; New York, NY 10003

Tickets: \$10

Reception to follow

www.shevchenko.org www.woundedwarriorukraine.org
212-254-5130

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ДИЗАЙН: ВЕРСТКА

МАКЕТУВАННЯ

Професійний дизайнер з великим досвідом роботи пропонує свої послуги в оформленні рекламних буклетів, брошур, книг, постерів та ін.

Детальна інформація в редакції газети.

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдаця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шести років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин або для призначення Вашого візиту просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" - український громадсько-політичний тижневик. Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку. Видавець і головний редактор - **Валентин Лабунський**. Власний кореспондент у США - **Катерина Кіндрас**. Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**. Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.: **718-275-2503, 917-324-0359**. Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці. Адреса редакції: **64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374**. Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com. Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly. Established October 2008 in New York. Publisher and editor-in-chief - **Valentyn Labunsky**. Correspondent in USA - **Kateryna Kindras**. Correspondent in Ukraine - **Vasyl Tuhluk**. Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

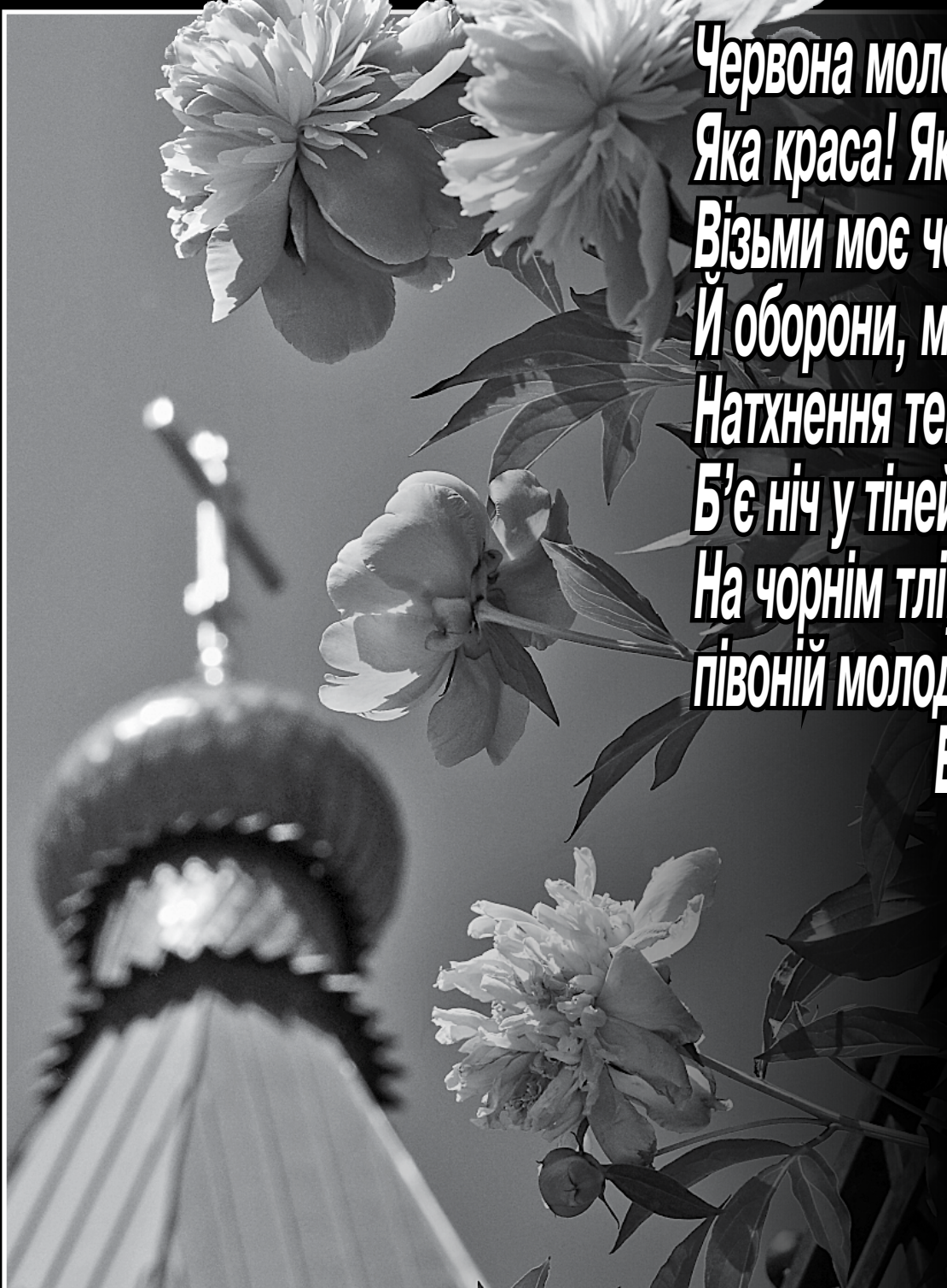
The publisher may not have the same standpoints with the author of a printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads. Editorial Office: **64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374**. Advertising Department: Tel.: **917-324-0359**. E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com. Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO. Ціна договірна

Дзеркало

ПІВОНІЇ

Червона молодість півоній.
Яка краса! Яке п'яніння!
Візьми моє чоло в долоні
Й оборони, моя весіння!
Натхнення темне, музо вічна!
Б'є ніч у тіней чорні дзвони.
На чорнім тлі, мов кров трагічна,
півоній молодість червона...
Богдан-Ігор Антонич

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfrelianceen.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government,

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

